

Άγρια — Μικρά διάφορα, ανέκδοτα κτλ. διαφόρων.

Απορρίπτονται: "Από το χωριό — Τό γυφίτικο μαντήλι" (μνήμη του Φαίδρου) "Αδάμαντος, άλλα χωρίς χάριν και χωρίς ήθικόν συμπερασμα" — (ακόσμος) (άτελές) — «Στην Κρήτη μας» (πολλά γλωσσικά λάθη) — «Μπακάλης Ποιητής» (δεν κάνει διά παιδιά.)

Διαβάστε, παρακαλώ, σήμερα «Τό Καπέλλο μου!» της Γαλήνης. Νά, τέτοια θέματα θέλω διά τήν Σελίδα μας.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Σας υπενθυμίζω ότι η προθεσμία προς αποστολήν ψηφοδελτίων της Γ' Τριμηνίας λήγει την Τρίτην 15ην τρέχοντος, ώστε όσοι δεν έψηφισατε ακόμη πρέπει να σπεύσετε.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Νεράιδα του Χέλμου, κ. (Μ.Ε) Λευκόπτερος Άγγελος, α. (Γ.Β.) Νύμφη της Άβδου, κ. (Δ.Ε).

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: "Αρετή Σανθούλα" (δημοσιεύεται, βλέπει, σήμερα, διότι η έπιστολή της είχε περιπλανηθή) Νόστιμον "Ημια" (όχι, ή Ο.Μ. δεν εινε πλέον συνδρομητρια) ή Μελομένη Δογητόν εινε από την Κωνσταντινούπολην, έσπουδασε μουσική εις την Εύρώπην και τώρα διαμένει εις τας Άθήνας, όπου, καθώς μαθάνω, θα διοριθι καθήγητρια του "Ωδείου" Μελαχροινή Μουσα (τι άφηρημάς, ε;) Φιλοπάριδα Ανδριοπούλαν (ε, καλλίτερα τώρα εις τας Άθήνας) "Ηρωα του 1913" (εστειλα ιδιαιτεροι όροι δεν υπάρχουν) ε, τι έχεις να στείλεις, στείλέ το! Τέλλον Άγραν (τώρα... πρέπει να τό βρω και να τό διαβάσω) οχι και τσόν εύκολον, διότι δεν τό ξεγύρισα, αλλά τό άφισα εις τούσ σωρούς των έπιστολών) Κερκυραϊκή Άγρον (εστειλα) Στρατηλάτην Μαιμονιάς (εστειλα περαστικά) Βασιλέα των Σατανάδων (εξ έλπισω, μεν λοιπόν εις τό μέλλον) Σηραϊάν του "Αβέρωφ (έλαβα, εύχαριστώ) Δοξασμένο Δεμιρ "Ισαρ (έννοια σου, δεν λέγω τίποτε) "Ισάν "Αράχνης (θα προοδεύσει, διότι έχεις καλόν όδηγόν εις τας "διαπλασιακάς") "Ηρωα της Άγριον, Μακρῶν Πατριώτην, Τολμηρόν "Αεροπόρον, κτλ. κτλ.

Εις σάς έπιστολάς έλαβα μετά την 9ην "Οκτωβρίου, θαπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αί λύσεις δεκαί μέχρι της 11ης "Ιανουαρίου, άλλα και πέραν της προθεσμίας ταύτης, εφ' όσον δεν θα έχουν ακόμη δημοσιευθή).

493. Λεξιγρφος

"Ενα σύνδεσμον κοινόν Με θεόν έαν ένώσης, "Ηρωα θαλασσινόν "Ελληνα θα φανερώσης. "Εστάλη υπό της Τελεσίλλας

494. Συλλαβόγρφος

"Ενα γράμμα γαλλικόν Με τετράποδον ένώνω, Και καλλιμορφον θεόν Τών αρχαίων φανερώνω. "Εστάλη υπό της Διατηρήτου Κωνσταντινού

495. Λογοπαικτικός Στοιχειόγρφος

Μένει δ' ίδιος ποιητής "Ο Ρωμαίος που θα βρής, "Ο λαϊμός του άν κοπή, "Αλλ' άν μείνη ή κεφαλή. "Εστάλη υπό του Δωδοναίου

496. Τονόγρφος

Μιάς θεός εκ των "Εννά, Μόνον τον τονον άν κινήσης, Λέξεις εύθύς γίνεται νέα Που ως ρήμα θα χαρακτηρίσης. "Εστάλη υπό του Πειρακτηρίου

497. Ποιητής

+ Καθέτωσ μέγας "Αγγλος ποιητής. * * * = Αισθητήριον. * * * * = Μάγισσα. * * * * * = Χώρα της "Ελλάδος * * * * * * = "Επιθετον βουζαντινού Αυτοκράτορος.

"Εστάλη υπό της "Αγομήτου Σωφραζέτας 496. Μαγική Ετιών άνευ Ετιόνος — Στρατός!.. "Ελλη! Νίκο! Σοφία!.. περνώ στρατός!.. — Μά τι στρατός; — Μά σάς ειπα! "Εστάλη υπό του "Ηρωος της Άγριον

499. Αριθμητική διά Λέξων

Άρχατος θεός — Αισθητήριον = "Εν φωνήν + (Μέρος του όφθαλμού — φωνήν =) Αισθητήριον + ("Όρος της "Ελλάδος — άρθρον =) "Ανωγυρία + (Σκῆψος οικιακόν — νῆσος του Αίγαίου) = Αριθμητική. "Αθροισμα υπολοίπων: "Αθηναίος στρατηγός. "Εστάλη υπό του "Αητήριου Εύζωνου.

500. Ποιητική "Ακροστιχίς

Τό πρώτον γράμμα της πρώτης των κάτωτι ζητουμένων λέξων, τό δεύτερον της δευτέρας, τό τρίτον της τρίτης, και ούτω καθέξής, αποτελούν άρχαίον θεόν: 1, "Αρχαία πόλις της Μ. "Ασίας; 2, Ποταμός της Ρωσίας; 3, Νῆσος του Αίγαίου; 4, Νῆσος της "Ιταλίας; 5, Μούσα; 6, Θυγατέρες του Δοναού; 7, "Όρος της "Ελλάδος; 8, "Αρχιπέλαγος της "Αμερικής. "Εστάλη υπό της Ταλαιπωρηθείσης "Ησερίου.

501. Φωνηεντόλιπον

μ - μ - ππ "Εστάλη υπό της Σημαίας του "Αβέρωφ.

502. Γρῶφος

τί τί με ναί. ενδ τί χια. τί τί χια "Εστάλη υπό της Κοσμοκρατεισας "Ελλάδος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

["Η λέξις με άπλά στοιχεία των 8 στιγμών λεπτά 10, διά δε τούσ συνδρομητάς μας λεπτά 5, μόνον με παχέα στοιχεία τό διπλάσιον, και με κεφαλαία τό τριπλάσιον. "Ελάχιστος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και οι όλιγότεροι των 15 πληρόνται ως να ήσαν 15. "Ο χωριστός στίχος έστα και από μιαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άπλά στοιχεία των 8 στιγμών, υπολογίζεται ως 3 λέξεις άπλά. — Αι μη συνοδευόμεναι υπό του αντιτίμου άγγελιαι δεν δημοσιεύονται].

Τήν Χρυσάλλιδα του Κάμπου εύχαριστούμεν θερμώς διά τά γραμματόσημα. Δορξιά, "Αρελής Σανθούλα. (ΙΓ, 420)

MADEMOISELLE T.B.

Toute la troupe «PATELIN» de Candie, se recommande à votre bon et inoubliable souvenir. — Coucou!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ,

Η έκτίμησις ής άπήλαυσεν ή "Νέα "Ελλάς εκ του Διαπλασιαστικόν, μάς ένθαρρύνει να κατέλωμεν εις τό Δημοψήφισμα με βεβαίαν έπιτυχίαν. "Αγαπητοί συνά-

δελφοί, έαν θέλετε να έπιτύχετε βραβετον έκλογέως, υποστηρίξατε τά υπέροχα ψευδώνυμά μας "Ο Γραμματεός: Πειρακτηρίου (ΙΓ, 422)

ΖΗΤΩ Ο "ΘΡΙΑΜΒΟΣ,, (ΙΓ, 423)

"ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ,, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διορίζεται τό Πανελλήνιον "Ονειρον ιδιαιτερος γραμματεός του "Υπουργού. "Αντ' αούτο δε προάγεται εις γραμματία του έν Πειραιεί προξενείου ο διαερμηνεύς Δοξαομένη "Ελλάς. Προσέτι διορίζονται Πρόξενοι: έν Χίω "Ενα "Χιωτάτι, εις Βαθύ Σάμου Πυθαγόρας ο Σάμιος, ταμίας της έν "Αθήναις "Θριαμβευτικής παροικίας ο Καλαμάς Κόσμου.

"Ο "Υπουργός: "Ονειρευμένη "Ελλάς

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ

"Απονέμεται ή Κρατή ταμια των "Θριαμβευτών εις τούσ: "Ελληνίδα Μητέρα προσέουτην "Αθηνών, "Αττικήν "Αυσον πρόξενον Πειραιώς, Σπαθήν του Βουλγαροκτόνου Καλαμών, "Ηρωϊκόν Δρίσκον Ρεθύμνου, "Εν Τούτω Νίκα Βόλου, Κέμα της Γαλανολεύκου "Αλμυρού και εις τόν "Αθανάσιος Διάνον τυματάρχην και Πανελλήνιον "Ονειρον και Δουδοβιόν Μπετόβεν γραμματεός του "Υπουργείου.

"Ο "Υπουργός των "Εσωτερικών "Ονειρευμένη "Ελλάς

Πάντες οι μέχρι τούδε παρασημοφορηθέντες προάγονται εις τόν "Αργυρόν Στανρόν. Είς δε την "Ονειρευμένην "Ελλάδα απονέμεται διά τας έξοχους της ύπηρεσίας ο Μεγαλόσταυρος.

"Ο Αυτοκράτωρ "Αήτητος Εύζωνος (ΙΓ, 424)

Οί κάτωτι Σατανάδες δηλούμεν ότι δεν αναγνωρίζομεν κανένα ως βασιλέα, άλλ' ότι είμεθα πιστοί ύπικοι της "Θριαμβευτικής Αυτοκρατορίας.

Διάβολος Ξειδάτος, Διαβόλου Κέρατο, Λέρα του Διαβόλου, "Εωσφόρος, Σατανάς, Διαβόλου "Εγγόν, Σανθό Διαβολάκι.

ΑΗΤΗΤΟΣ ΕΥΖΩΝΟΣ Χαλκίς

Αλληλογραφή και ανταλλάσσω c. p. μετά πάντων των ψευδωνυμούχων συνδρομητών της "Διαπλασσεως". Παρακαλώ δε πάντας τούσ προτειναντάς μοι Μικρά Μυστικά να με πληροφορήσουν, ως μη ένθυμούμενος εις τούσ δεν έστειλα.

"Αήτητος Εύζωνος (ΙΓ, 427)

ΖΗΤΩ Ο "ΘΡΙΑΜΒΟΣ,, (ΙΓ, 428)

ΕΒΔΟΜΑΙΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 43-44 ΦΥΛΛΟΥ ("Ιδε τας λύσεις εις τας σελ. 361 και 369).

ΑΘΗΝΩΝ: Κούλα "Αδ. Γεωργιάνη, Ν. Καραγεωργόπουλος. ΕΧΕΤΕΡ: ("Αγγλίας) "Αστρον "Εσπερινόν. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Πόπος Α. Ζώνης. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: "Αρελής Σανθούλα. ΙΘΑΚΗΣ: Νικ. Δημ. Σικωάτης. ΚΑΛΑΜΩΝ: Π. Ι. Τσιντζικας. ΚΥΑΝΝΗΣ: Ληρούδα. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ανασταής. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: "Ηρωα του 1913. ΛΙΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Χρυσούλα Έστερ. Χαχλή. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Πελ. Καλαμάς, Νικ. "Αναστασοπούλος, "Αχιλ. Ασονταικιάνκος. Νηπιφόρος Ναυραγία. ΧΙΟΥ: "Ενα Χιωτάκι.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών ευρόνων όδην την λύσιν τά όνόματα έπέδωσαν εις την Κληρωσία και έκληρωθή ό έν "Ιθάκη ΝΙΚ. ΔΗΜ. ΣΥΚΙΩΤΗΣ ο όποιος ένεργάφη διά τρεις μήνας από 1 Νοεμβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του "Υπουργείου της Παιδείας ός τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχήν εις την χάραν ήμων ύψηθείας και υπό του Ολοκωμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ός άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούσ παίδας.

Table with subscription rates and contact information for Nikolettos P. Papadopoulos. Columns include 'ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ', 'ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ', and 'ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ'.

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ός "Εν "Αθήναις, 19 "Οκτωβρίου 1913 "Ετος 35ον.—"Αριθ. 47

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια).

"Εβιάζοντο και αυτοί να έξέλθουν από τό κατάστημα, όσον και ο συνένοχός των. "Ο άχθοφόρος, μαλακά-μαλακά, έξή-

πλωσε τόν γέροντα εις τό άμάξι και τόν έσκέπασε με ό,τι ήμπορούσε να εύρη: σάκκους, εργαλεία, κτλ. "Επειτα έξέυχθη εις τας χερούλια, ο Μπόμπης έσπρωξεν από πίσω, και οι δύο μαζί ήκολούθησαν τόν φύλακα, ο όποιος προηγείτο.

"Εβησαν ούτω μέχρι της μεγάλης πύλης, πρό της όποιας εύρισκοντο ένας "Αδελφός του "Ελέους, καθήμενος εις μιαν καρέκλαν, και ένας φρουρός στρατιώτης.

"Ο φύλαξ ένεισεν εις τούσ ψευδοκίστιας να σταματήσουν κ' έπροχώρησε πρός τόν θυρωρόν.

"Αδελφέ "Ιωακείμ, τώ είπε, συνοδεύω τούσ εργάτας, που έτελειώσαν την εργασίαν των εις τό περίπτερον του "Αγίου Φραγκισκου. — Πολύ καλά, είπεν ο θυρωρός' αλλά γιατί παρουν και τά εργαλεία των; Είχα διαταγή να τούσ άφίνω να περουν, όκτώ μέρες.

"Ε, μά βλέπετε, "Αδελφέ μου, απεκήθη ο Γκαγιαρντώ, ο όποιος είχεν άκούση αύτην την συνομιλίαν, άμα οι μαστόροι εινε καλοί, ή δουλεία τελειώνει γρήγορα. "Ελπίζω λοιπόν, πως άν μάς ξαναχρειασθήτε...

— Θα σας φωνάξωμε, μάλιστα! συμπλήρωσεν ο θυρωρός, άνοίγων τό βριδυύλλον της καγγελόπορτας και παραμερίζων διά να περάσουν εκείνοι, τούσ όποιους έξελάμβανεν ως άληθινούσ κίστιας. "Η καγγελόπορτα επανεκλείσθη με κρότον και ο Γκαγιαρντώ, σκασμένος από τά γέλια, ήρχισε να σύρη τρέχων τό έλαφρόν χειραμάξι. "Όταν άπεμακρύνθησεν αρκετά, ώστε

«Κύριοι, είπεν ο Πορτομπέ, βγάδων εύγενέστατα τό καπέλλο του, σας επαναλαμβάνω, ότι είμεθα τίμιοι άνθρωποι!»

να μη φαίνονται πλέον από τό Φρενοκομείον, ο Μπόμπης έσπευσε να λύση τόν σάκκον, τόν περιέχοντα τόν γηρατόν κόμητα Μουσύ. "Ο τυφλός, μόλις ήρθάνθη τόν έαυτόν του ελεύθερον, άφωνος από την συγκίνησιν, ήνοιξε τας άγκάλας του, εις τας όποιας έρρίφη ο μικρός τζοκεύ λέγων: — "Ω, κύριε κόμη, τί εύτυχής που είμαι, που κατώρθωσα να σας σώσω, όπως σας τό είχα όρκισθή!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' ΝΕΟΙ ΑΘΛΟΙ Φυγή μετά την νίκην

"Η άριξις των νικητών εις τόν οίκισκον, όπου τούσ έπερίμενον ο Πορτομπέ, φρουρόν τούσ αιχμαλώτους, υπήρξε θριαμβευτική.

"Όταν ο άχθοφόρος έμαθεν, ότι οι φίλοι του επανήρχοντο φέροντες τόν γηρατόν κόμητα, κατ' άρχάς έδυσκολεύθη να τό πιστεύσει. Και έδέησε νακούση όλας τας λεπτομερείας του άνδραγαθήματος, και να ιδή την εύγενή λευκότριχα κεφαλήν του γέροντος προβάλλουσαν από την σάκκον. "Ο ένθουσιασμός του έξεδηλώθη τότε δι' έκρήξικως γέλαιτος, ή όποια άνεστάτωςε τας ήγούσ των περιχώρων, — εύτυχώς έρήμων.

— Χά, χά, χά! έφώναξεν, ο σωματοφύλαξ του Μπόμπη' να πως τά καταφέρνομε 'μείς, άμα πάρωμε άπάνω μας μιάν δουλειά. Φθάνομε τό μεσημέρι και στης έξη εινε όλα τελειωμένα. "Αψε-σβύσε! "Υέμματα, μπάρμπα! "Ο γηρατός κόμης, πρός

τόν ὁποῖον ἀπηυθύνετο ἡ ἐρώτησις. ἡ-
πλωσε τὰς τρεμούσας χεῖράς του πρὸς
τοὺς γενναίους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἐρ-
ριψκινδύνουν τὴν ζωὴν των διὰ τὰ
τὸν ἐλευθερώσου, καὶ τοῖς εἶπε:

— Σὰς εὐχαριστῶ, φίλοι μου. Εἶθε
τόσον καλοὶ ὅσον καὶ ἀνδρείοι, διὰ τὰ
ὑπερνήκησατε ὅλας τὰς δυσκολίας ποῦ
παρουσίαζεν ἡ ἀπελευθέρωσις μου. Χάρις
εἰς σὰς... χάρις εἰς σέ, καλὸ μου παιδί,
δὲν θάποθανω χωρὶς τὰ ἐκδικηθῆναι τὸν
ἀνόμιον ἀνεψιόν μου καὶ χωρὶς τὰ τοῦ
ἀποσπάσω τὴν περιουσίαν ποῦ μοῦ ἐκλε-
ψε, διὰ τὰ τὴν δώσω σὰς.

— ὦ, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης,
συγκεκινημένος ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ
γέροντος, οἱ φίλοι μου κ' ἐγὼ δὲν ἐκά-
μαμεν ὅ, τι ἐκάμαμεν, μὲ τὴν ἐλπίδα τὴν
πάρωμεν τὴν περιουσίαν σας... Ἀπὸ τὴν
νύκτα ποῦ σὰς εἶδα τὰ τρέμετε ἀπὸ τὸ
κρῶ, στὴ φυλακὴν τοῦ φρικτοῦ
ἐκείνου Μαῦρου Πύργου, αἰω-
νίως σὰς ἐσυλλογιζόμουν... Ἄλ-
λά τί θὰ μπορούσα νὰ κάμω
ἐγὼ, ἕνα πτωχὸ παιδί, ἂν δὲν
εἶχα τὴν καλοτυχία νὰπαντήσω
αὐτοὺς τοὺς δύο φίλους, ποῦ ἡ
δύναμις των καὶ ἡ ἐπιτηδείότης
δὲν γνωρίζει ἔμποδια ;...

Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ Μπόμπης
ἐβόηθησε τὸν κόμητα νὰ καταβῆ
ἀπὸ τὸ ἀμαξάκι, αὐτὸς δέ, ἐυ-
τυχῆς ποῦ ἀνέπνεεν ἐπιτέλους
ἀέρα ἐλευθερίας, ἐνηγκαλιζέτο
καὶ κατεφίλει τὸν μικρὸν, ἐθλίβε
τὰς χεῖρας τῶν δύο Ἑρακλέων
καὶ τοῖς ἔλεγεν ἀκαταπαύστως :

— Περιμένετε, φίλοι μου, περι-
μένετε... Σὲ λίγο θὰ λάβω τὴν
εὐχαριστήσι νάνταμειψω πλου-
σίως τοὺς κόπους σας.

Ὁ Γκαγιαντῶ ἐσκυψε μίαν στιγμήν
εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ Πορτιμπέφ καὶ τοῦ ἐψί-
θουσε :

— Ἔ, πῶς τὰ βλέπεις τὰ πράγματα ;
Ἀεὶ νὰ κάναμε τὴν τύχη μας, ποῦ ἐσω-
σαμε αὐτὸ τὸ γέρο ;

— Μπορεῖ! ξέρω κ' ἐγὼ ; ἀπεκρίθη
ὁ Πορτιμπέφ κατὰ τὴν ἰδέαν μου τούλα-
χιστόν, ὁ γέρονς δὲν φρίνεται καθόλου
τρελλός.

— Ἐκτός ἂν ἡ τρέλλα του εἶνε ἰσα-
ῖσα αὐτῇ ἡ περιουσία ποῦ μᾶς κοπανίζει.
— Θὰ τὸ ἰδοῦμε!

Ὁ γέρον, ὡς διὰ τὴν ἐπιβεβαίωση τὴν
καλὴν ἰδέαν, τὴν ὁποῖαν ἐσοχημάτισεν
περὶ τῶν φρενῶν του, ἔλαβε τότε τὸν
λόγον καὶ εἶπε :

μου θὰ παρατηρήθῃ, καὶ μολοντί δὲν
βλέπω ποῦ μ' ἐφέρατε, νομίζω ὅμως ὅτι
δὲν ἐκαταλύθη καὶ πολὺ μακρὺ ἀπὸ
τὸ Κατάστημα.

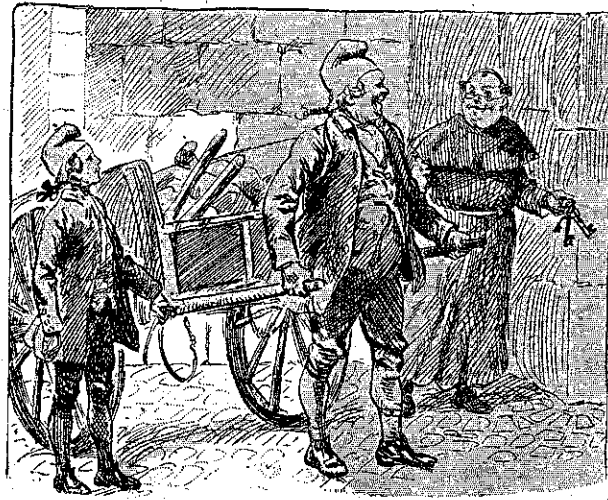
— Ὁ μαρμπας ἔχει δικη! ἀνέκρα-
ξεν ὁ Γκαγιαντῶ πρὸς τὸν ἐπάκου-
σεν τὸν γρηγορῶτερον.

— Δρόμο λοιπὸν! εἶπεν ὁ Μπόμπης,
φλεγόμενος ἀπὸ ἀνυπομονησίαν.

Ὁ Γκαγιαντῶ καὶ ὁ μικρὸς ἐβγαλαν
τὰ φορέματα τῶν ἐργατῶν, μὲ τὰ ὁποῖα
εὐκόλως θὰ τοὺς ἀνεγνώριζαν, κ' ἐφό-
ρουν τὰ ἰδικά των. Ἀλλὰ τὴν στιγμήν
ποῦ ἠτοιμάζοντο νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸν
οἰκίσκον, ὁ Πορτιμπέφ ἐκτύπησε τὸ μέ-
τωπόν του.

— Διάβολε! ἔκαμε ξεχάσαμε τοὺς
αἰχμαλώτους μας.

— Δὲν βαρύνεται! ἀπεκρίθη ὁ Γκα-
γιαντῶ νὰ τοὺς ἀφίσωμε ἐκεῖ ποῦ εἶνε.

« Ἄμα οἱ μαστόροι εἶνε καλοὶ, ἡ δουλειὰ τελεῖων γρήγορα. »
(Σελ. 373, στ. 2')

Ὅσο εἶνε δεμένοι, δὲν θὰ μπορούσαν
νὰ μᾶς βλάψουν ὅσον ἔως θὰ ἐπιθυμῶν
καὶ ὅταν πάλι θὰ ἔλθουν νὰ τοὺς λύσουν,
θὰ κινδυνεύουν λιγώτερον νὰ θεωρηθῶν
συνένογοι, ἀφοῦ θὰ εὐρεθῶν δεμένοι.

— Καλὰ λές, σύντροφε! ὑπέλαβεν ὁ
Πορτιμπέφ σὺ τὰ σκέπτεσαι ὅλα!

Τὰ διαβόλια αὐτὰ διήκουσαν σχεδὸν
μισὴν ὥραν. Καὶ οὕτως ἐπήλθεν ἡ νύξ,
εὐνοῦσα θαυμασίως τὴν φυγὴν τῶν ἀπα-
γωγέων.

Ὁ γέρον κόμης, στηρίζων τὴν χεῖρα
εἰς τὸν ὦμον τοῦ Μπόμπη, ὁ ὁποῖος
τὸν ὠδηγοῦσεν, ἔκαμεν ὀλίγα βήματα
ὀπισθεν τῶν φίλων του. Ἀλλ' ὁ Πορ-
τιμπέφ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπρόσεχεν, ἔξαφνα
τὸν ἐσταμάτησε.

— Μπαρμπά, τῷ εἶπε μὲ σεβασμόν,
δὲν τὸ λέω γιὰ νὰ σε προσβάλω, μοῦ
φαίνεται ὅμως πῶς δὲν στέμασαι καλὰ
στὰ πόδια σου καὶ πῶς ἔτσι δὲν θὰ
μπορέσωμε νὰ πᾶμε πολὺ μακρὺ.

— Ἀλήθεια, ἀπεκρίθη ὁ γέρον πε-
ρίλυπος ἔχασα τὴν συνήθειαν νὰ περι-

πιδῶ... τὰ γέρικα πόδια μου τρέμουν
καὶ τὰ τυρλὰ ματία μου δὲν μὲ βοήθουν
καθόλου... Ὁ σὰς εἶμαι πολὺ μεγάλο
βάρος 'ς αὐτὴ τὴ φυγή... Ἐγκαταλεί-
ψατέ με ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, στὸ πρῶτο
δάσος ποῦ θάπαντήσετε.

Οἱ δύο ἀχθοφόροι ἠγανάκτησαν, ἀ-
κούσαντες αὐτὴν τὴν πρότασιν. Νὰ τὸν
ἐγκαταλείψουν;... Ὅχι δά!.. Καὶ τί
ἐφαντάζετο λοιπὸν; Ὅτι ἐκινδύνευον τὸ
πεταῖ των διὰ τὸν βγάλουν ἀπὸ τὸ
Φρενοκομεῖον καὶ τὸν ἀφίσουν ἔπειτα
ἀβοήθητον, εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ;...

Ἄλλως τε ὁ Πορτιμπέφ, ὁ ὁποῖος,
ἂν καὶ σχεδὸν νησιτικός, εἶχε μίαν κα-
λὴν ἔμπνευσιν, ἐγύρισεν ὀπίσω καὶ ἔφερε
τρέχων θριαμβευτικῶς τὸ ἀμαξάκι ἐκεῖνο,
διὰ τοῦ ὁποῖου εἶχαν μετακομίσῃ τὸν
γέροντα ἀπὸ τὸ Κατάστημα εἰς τὸν
οἰκίσκον.

— Ἐμπα μέσα, μπαρμπά, εἴ-
πεν εἰς τὸν κόμητα, καὶ μὴ σὲ
νοιάζη. Ἐμεῖς θὰ σὲ τραβήξωμε
ὡς τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου!

Ὁ γέρον ἐδέχθη τὴν προσφο-
ρὰν καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς μικρῆς
χειραμάξης, ὁ δὲ Πορτιμπέφ, ζευ-
χθεὶς εἰς αὐτὴν, ἤρχισε νὰ τρέχῃ
ἐπὶ τοῦ δρόμου, ὁ ὁποῖος ἐξετει-
νετο κατὰ μήκος τοῦ περιτειχι-
σματος τοῦ Φρενοκομείου.

Τρέχων ὀπισθεν καὶ ὁ Μπό-
μπης, διέκρινεν εἰς τὰ παράθυρα
τοῦ Καταστήματος φῶα, τὰ ὁ-
ποῖα ἐκινουνοτο.

— Θὰ γυρεύουν τὸν κόμητα,
εἶπε.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Πορτιμπέφ,
καὶ πρέπει γι' αὐτὸ νὰ βιασθῶμε.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἔβασαν
εἰς τὸν μεγάλον δρόμον, ὁ ὁποῖος
πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Μάρνου, καὶ
ἠτοιμάσθησαν νὰ διευθυνθῶν πρὸς τὸ
Παρίσι, ὅταν ὁ γέρον τοὺς παρεκάλεσε
νὰ σταθῶν μίαν στιγμήν.

— Ἐ, ἄς ξεκουρασθῶμε λιγάκι!
εἶπαν οἱ δύο Ἑρακλεῖς, ἀσθμαίνοντες
ἀπὸ τὸ τρέξιμον.

Ὁ Μπόμπης διέκρινεν ἄνωθεν τοῦ
δρόμου ἕνα δάσος κ' ἐπρότεινε νὰ ὑπά-
γουν ἐκεῖ νὰ κρυφθῶν.

Οἱ ἀχθοφόροι ἐξέβυχθησαν πάλιν εἰς
τὸ ἀμαξάκι καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν
ἐπέρασαν τὴν ἀνωφερὴ ὄχθην καὶ ἔφθα-
σαν εἰς τὸ σωτήριον δάσος.

Ἀλλὰ μόλις ἐστάθησαν, εἶδαν κάτω-
θεν των καμνία δεκαεὶα στρατιώτας ἐ-
φίπους, ὁδγουμένους ἀπὸ ἕνα Ἀδελ-
φὸν τοῦ Ἑλέους καὶ καλπάζοντες ἐπὶ
τοῦ μεγάλου δρόμου.

— Ἐμένα κυνηγοῦν, καὶ διευθύνονται
εἰς τὸ Παρίσι, εἶπεν ὁ γέρον. Δόξα σοὶ
ὁ Θεὸς ποῦ σταθήκαμε ἔδω! θὰ μπορέ-
σωμε ἔτσι νὰ διαφύγωμε.

Καὶ κατόπιν, ἡσυχώτερος, ὁ κόμης

Μουσὸ ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς σωτήρας τὰ
σχεδία του.

— Φίλοι μου, τοῖς εἶπε πρῶτα-
πρῶτα ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγω στὸν Πύργον
τῆς Καμπανίας.

— Στὸ Μαῦρο Πύργον; ἠρώτησεν ὁ
Μπόμπης ἐντρομος. Μὰ γιὰτί;

— Θὰ τὸ μάθετε γρήγορα, ἀπεκρίθη
ὁ κόμης μὲ μειδίαμα ἐκφραστικόν. Ἄν,
κατὰ καλὴν τύχην, ὁ ἀνεψιός μου δὲν
ἐπέστρεψεν ἀκόμη ἐκεῖ, αἱ ὑποσχέσεις
ποῦ σὰς ἔδωσα θὰ πραγματοποιηθῶν καὶ
ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θὰ λάβω τὴν εὐχα-
ρίστησιν νὰ σὰς ἀνταμειψῶ ὅπως τὸ ἄ-
ξίζετε.

Ὁ Γκαγιαντῶ καὶ ὁ Πορτιμπέφ συ-
νενοήθησαν διὰ τῶν ἀγκώνων.

— Τί λές; ἐψίθουσε ὁ πρῶτος εἰς
τὸ αὐτὸ τοῦ δευτέρου. Μήπως ὁ μπάρ-
μπας ἔχει κρυμμένον ἐκεῖ-κάτω κα-
νένα θησαυρό;

— Μπορεῖ!

— Τότε, Γκαγιαντῶ μου, δὲν ἐχά-
σαμε τὸν καιρὸ μας.

— Ναί, Πορτιμπέφ ἡ καλὴ πράξις
πάντα ἀνταμειβεταί!

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ διευθυνθῶν
ἀμέσως πρὸς τὸν Πύργον τῆς Καμ-
πανίας.

Ἔσρημα

Ἐνῷ ὁ Μπόμπης συνωμίλει μὲ τὸν
τυρλὸν καὶ οἱ δύο ἀχθοφόροι συνεζήτη-
ρον περὶ τοῦ δρόμου, τὸν ὁποῖον θὰ ἠκολο-
ούθουν, διὰ τὰ μὴ συναντηθῶν μὲ τοὺς
διώκτας ἰππεῖς, ἠκούσθη καὶ πάλιν θό-
ρυβος ἵππων καλπάζοντων.

Ὁ Μπόμπης ἐσύρθη πρὸς ἀνα-
γνώρισιν μέχρῃ τοῦ βράχου, ὁ ὁποῖος
ἐδέσποζε τῆς καμπῆς τοῦ δρόμου, καὶ
μετ' ὀλίγας στιγμᾶς ἐπέστρεψεν ἀναγ-
γέλλων, ὅτι μία ταξιδιωτικὴ ἀμαξα,
μὲ δύο ἄλογα, ἐπλησίαζεν ἐρχομένη
ἀπὸ τὸ Παρίσι.

— Τί εὐτυχισμένοι αὐτοὶ ποῦ ταξι-
δεύουν μὲ ἀμάξι! ἀνέκραξεν ὁ Γκα-
γιαντῶ.

— Βέβαια, ὑπεστήριξεν ὁ Πορτιμπέφ,
πηγαίνουν πρὸς γρήγορα καὶ πρὸς ἀνα-
παντικῶς ἀπὸ τοὺς πεζούς.

— Ἀπὸ κείνους μάλιστα ποῦ τρα-
βοῦν καὶ χειραμάξιν...

— Καὶ κινδυνεύουν λιγώτερον νὰ συλ-
ληθῶν.

— Γιατί λοιπὸν δὲν πηγαίνομε καὶ
μῆς μὲ ταξιδιωτικὴ ἀμάξι;

— Ἐ, ἄς πᾶμε!..

Καὶ οἱ δύο ἀχθοφόροι συνενοήθησαν
πάλιν μὲ μισόλογα.

Κρίνοντες περὶ τὸν νάνακοίνωσεν τὴν
ἰδέαν των εἰς τὸν Μπόμπην καὶ εἰς τὸν
κόμητα, διηυθύνθησαν σιγά-σιγά πρὸς
τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον κατεσκόπευσαν
κρυμμένοι ὀπισθεν τῶν θάμνων τῶν
τάφρων.

Ἡ ἀγγελθεῖσα ἀμαξα ἐπλησίαζε. Μό-
λις ἀπέχετο ἕνα ὀλίγον ἀπὸ τὸ μέ-
ρος, ὅπου οἱ δύο ἀχθοφόροι ἐφάνοντο ἐ-
νεδρόντες ὡς λησταί.

Θὰ ἐρωτήσετε: Οἱ τίμοι ἀχθοφόροι
θὰ γίνων λοιπὸν τώρα κακοῦργοι;

Μὴ βιάζεσθε νὰ τοὺς κρίνετε...
Καὶ ὅμως ἰδοῦ! ἐξορμῶν αἰφνιδίως
ἐμπρὸς εἰς τὰ ἄλογα. Ὁ Πορτιμπέφ
τὰ σταματᾷ καὶ ὁ Γκαγιαντῶ ἀρπάζει
τὸν ἀμαξηλάτην καὶ ὁ ὁποῖος ἐξφωνίζει:

— Βοήθεια! κλέφτες!..
(Ἐπεται συνέχεια)

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΜΟΥΣΙΚΑΝΤΕΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 369.)

Ὅταν ἐνύχτωσε, βρέθησαν 'ς ἕνα δά-
σος καὶ ἐπειδὴ εἶχαν πολὺ δρόμον ἀκόμη,
ἔμειναν ἐκεῖ νὰ περάσουν τὴν νύκτα. Τὸ
γαϊδούρι καὶ ὁ σκύλλος ἐπλάγιασαν στὴ
ρίζα ἑνὸς μεγάλου δένδρου, ἡ γάτα καὶ
ὁ κόκκορας ἀνέβησαν ἐπάνω. Ὁ κόκκο-
ρας ἐπέταξε ὡς τὴν κορφή γιὰ νὰ βλέπῃ
τί γίνεταί γύρω, καὶ πρὶν νὰ κοιμηθῇ
ἔδωσε μιά ματιὰ ἀκόμη καὶ εἶδε μακρὺ
ἕνα φῶς σὰ σπῖθα. Ἐφώναξε τότε τοὺς
συντρόφους του πῶς μπορούσε νάτανε ἐκεῖ
κανένα σπιτί, καὶ εἶπε πῶς δὲν θάτανε
κακὰ νὰ πηγαίνανε 'κεῖ.

Ἐξέκρινον λοιπὸν καὶ ὅσο κόντευαν
νὰ φτάσουν, τόσο τὸ φῶς ἐμεγάλωνε, ὡς
ποῦ ἔφτασαν 'ς ἕνα σπιτί ποῦ καθόντανε
μέσα ληστᾶδες. Ὁ γαῖδαρος, σὰν μεγα-
λύτερος, πῆγε κοντὰ στὸ παράθυρον καὶ
'κτύπησε μὲσιν. — Τί βλέπετε αὐτοῦ; ῥω-
τάει ὁ κόκκορας. — Βλέπω ἕνα τραπέζι
μὲ ὠραία φαγητὰ καὶ γύρω καθόντανε
κλέφτες καὶ τρῶνε. — Αὐτὸ θάτανε γιὰ
μᾶς, — λέει ὁ κόκκορας, — νάσαστε 'κεῖ!
— συμπληρώνει ὁ σκύλλος. Τότε σκέ-
φθηκαν πῶς νὰ κάμουν γιὰ νὰ διώξουν
τοὺς ληστᾶδες κ' ἐπιτέλους ἦρναν τὸν
τρόπον. Ὁ γαῖδαρος ἀνέβηκε μὲ τὰ μπρο-
στῖνά του πόδια ἀπάνω στὸ παράθυρον,
ὁ σκύλλος πῆδησε στὴ ράχη του, ἡ
γάτα ἀπάνω στὸ σκύλλο καὶ ὁ κόκκορας
ἐπέταξε ἀπάνω στὸ κεφάλι τῆς γάτας·
καὶ ὅταν ἐτοιμάσθησαν, ἀρχίσανε ὅλοι
μαζὶ νὰ παίζουν τὴ μουσικὴ τους. Ὁ
γαῖδαρος ἐγκάρριζε, ὁ σκύλλος ἐγαύριζε,
ἡ γάτα ἐνιαυόριζε καὶ ὁ κόκκορας ἐφώ-
ναζε· τότε μὲ μίαν πῆδησαν καὶ οἱ τέσ-
σαροι μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρον. Οἱ ληστᾶ-
δες, ἀπὸ τὸ φόβον τους, ἐνόμισαν πῶς κά-
ποια περιπολία ἔφτασε, καὶ δὲν ἐσκέφθη-
καν ἄλλο παρὰ νὰ φύγουν, καὶ κατατρο-
μαγμένοι ἔτρεξαν εἰς τὸ δάσος.

Κάθησαν λοιπὸν οἱ τέσσαροι μας σύν-
τροφοι στὸ τραπέζι καὶ ἔφαγαν ὅ, τι εἶχεν
ἀπομεινῆσθαι νὰ εἶχαν πέντε ἡμερῶν πείνα.
Ὅταν τελείωσαν, σβύσανε τὸ φῶς κ' ἡ
καθένας διάλεξε τὸ κρεβάτι του. Ὁ
γαῖδαρος ἐπέσε ἀπάνω στὸ χόρτον, ὁ
σκύλλος πίσω στὴν πόρτα, ἡ γάτα ἀπάνω

στὴ ζεστὴ στάκτη, ὁ κόκκορας ἀπάνω
σὲνα ῥάφι ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, καὶ καθὼς
ἦταν κουρασμένοι ἀπ' τὸ μακρὺν τοὺς
δρόμον, καλοκοιμήθησαν.

Κοντὰ τὰ μεσάνυχτα, οἱ λησταῖδες εἴ-
δαν ἀπὸ μακρὰ ὅτι δὲν ἦτον κανένα φῶς
πᾶ εἰς τὸ σπιτί, καὶ εἶπε ὁ καπετάνιος
τους: «Βρὲ παιδιά, δὲν πρέπει ν' ἀφί-
σσουμε νὰ μᾶς κυνηγήσουν» καὶ ἔστειλε
ἕνα παλληκάρι νὰ ψάξῃ τὸ σπιτί. Αὐ-
τός, σὰν ἔφτασε 'κεῖ καὶ εἶδε πῶς ἦτον
ἡσυχία, πῆγε στὴν κουζίνα ν' ἀνάψῃ φῶς.
Καθὼς εἶδε τὰ φλογερὰ ματία τῆς γάτας
ἐνόμισε πῶς ἦταν κάρβουνα ἀναμμένα
κ' ἔβαλ' ἕνα σπῖθον γιὰ ν' ἀνάψῃ· ἀλλὰ
ἡ γάτα ποῦ δὲν ἔπαυεν ἀπὸ ἀστῆα, πη-
δάει στὰ μούτρα του καὶ τοῦ τὰ σκίζει.
Αὐτὸς ἐτρόμαξε κ' ἔτρεξε νὰ φύγῃ ἀπὸ
τὴν πίσω πόρτα, μὰ ὁ σκύλλος ποῦ ἦτον
ἐκεῖ πλαγισμένος, πετάχτηκε καὶ τοῦ
ἐδάγκωσε τὸ πόδι, καὶ καθὼς περνᾷ
ἀπ' τὴν αὐλὴν ποῦ ἦτανε τὸ χόρτον, τοῦ
δίνει τὸ γαϊδούρι δύο κλωτσιές μὲ τὰ
πίσω τοῦ τὰ πόδια.

Ἀλλὰ ὁ κόκκορας ποῦ ἀπὸ τὸ θό-
ρυβο ἐξύπνησε, φωνάζει ἀπάνω ἀπὸ τὸ
ῥάφι «κουκουρίκου».

Τότε ὁ ληστὴς ἔτρεξε ὅσο μπορούσε
γρήγορα, πῆγε στὸν καπετάνιο του καὶ
τοῦ εἶπε: — Αὐτὸ τὸ σπιτί εἶνε στοιχειω-
μένο, γιὰτί μέσα εἶνε μία μάγισσα ποῦ
μὲ τὰ μεγάλα της δάχτυλα μοῦ ξέσκισε
τὰ μούτρα· μπροστὰ ἀπὸ τὴν πόρτα κά-
θεται ἕνας ἀνθρώπος μ' ἕνα μαχαίρι ποῦ
μοῦ τρύπησε τὸ πόδι· στὴν αὐλὴν στέκε-
ται ἕνα μαῦρο θερίδον ποῦ μὲ μίαν μαγ-
κούρα μ' ἐτόσκιζε· κ' ἀπάνω εἰς τὴ
σκεπὴ εἶνε ἕνας δικαστὴς ποῦ φωνάζει:
φέρτε μου 'δῶ τὸν κατεργάρον! — κ' ἔτσι
ἐγὼ τῶβαλα στὰ πόδια. Ἀπὸ τότε δὲν
ξαναζύγωσαν οἱ λησταῖδες στὸ σπιτί, κ'
ἔτσι οἱ τέσσαροι μας μουσικάντες ἔμει-
ναν τόσο εὐχαριστήσιμοι ποῦ δὲν ἤθελαν
πεῖν νὰ φύγουν ἀπὸ 'κεῖ μέσα

(Brüder Grimm) Μετάφρασις Ἰ. Γ.

**ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ
ΦΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΑΔΙ**

Φθινοπωρινὸ ἕνα βράδον
λέει ὁ Φάρος 'ς τὸ Σκοτάδι:
— Τόσο μαῦρο, σὰν τὸν Ἄδην,
Τὴ μοῦ ἐστάθηκες ἐμπρός μου,
Καὶ σὰ σύμφωτο τυλλέεις
Τὸ κορμί μου, καὶ σκοτιάζεις
Τὸ ἀστερόχρωμον τὸ φῶς μου ;
Πάψε πᾶ νὰ μὲ ζαλλέεις.
« — Μπρέ, ἐσὺ βρίζεις, ποῦ ἀν σοῦ φύγω
Μιά βδομάδα, καὶ πῶς ἴδω
Θὰ σὲ πάρουνε 'ς τοὺς ὄμιλους
Μέσ' ἀπ' τὰ ψηλὰ σου Κάστρο,
Ποῦ μᾶς δείχνεσαι σὰν ἄστρο.
Καί, ποῖός ἐεῖρε, σὲ ποιοὺς δρόμους,
Θὰ σὲ ρέξουν,.... νὰ θυμάσαι,
Τί, χωρὶς ἐμένα, θύσαι; »

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑΝ ΤΗΣ ΣΤΑΧΤΕΡΟΥΛΑΣ

Λοιπόν, αγαπητά μου παιδάκια, θέλετε να σας πω μια ιστορία; είπεν η γιαγιά Σταχτερούλα, ξύνουτα με το ποδαράκι της την μυτερή μουσουδίτσα της, ενώ καμμία ντουζίνα μικρά ποντικάκια ήταν ήσυχα μαζεμένα γύρω της κ' έτοιμάζονταν ν' ακούσουν. "Ε! καλά, τεντώσατε τ' αυτιάκια σας, γιατί τώρα που γέρασα, ή φωνή μου δεν ακούεται καλά, τρεμουλιαστή και αδύνατη καθώς είναι...

Μέρα λοιπόν, ενώ ή μαμμά μου ήταν απησχολημένη στην κουζίνα, κατώρθωσα να το σκάσω από ένα μικρό τρυπάκι.

Τέλος πάντων, νάμε έξω! Ήταν μέρα μεσημέρι και ήμπορούσα να τὰ βλέπω όλα. Τὸ τί δὲν εἶχε ὁ ἀχυρῶνας! Πόσα πράγματα ἀλλοιώτικα, περίεργα. Ἐκύτταξα αὐτὰ τὰ νέα πράγματα με μεγάλη θαυμασμό. Ἀλλὰ δὲν μοῦ ἐφθνε νὰ τὰ κυττάζω μόνον; ἤθελα νὰ γνωρίσω ἀπὸ πὼ κοντὰ αὐτὸν τὸν νέον γιὰ μένα, τὸν ἔκτακτο κόσμο.

"Ἐκαίμα λοιπὸν ἕνα βήμα, ἔπειτα δύο, ἔπειτα τρία... ἔπειτα δὲν τὰ μετροῦσα πιά! Ἀλλως τε οὕτε σκιά Μαύρου δὲν ἐφαίνετο πουθενὰ ἐκεῖ μέσα.

Στὸ βάθος τοῦ δωματίου ἦταν κάτι μπουκάλες, καὶ ἐκεῖ κοντὰ μιά σκάλα.

Ἄνέβηκα ἕνα σκάλακι, ἔπειτα δύο, ἔπειτα τρία, καὶ τέλος τὴν ἀνέβηκα ὅλη. "ὦ τί ώραία! Ὅλα τὰ πράγματα νέα στὰ μάτια μου! Καὶ ἔλεγα με τὸν νοῦ μου:

"Ἡ μαμάδες μου θέλουν νὰ ξέρουν πάντα περισσότερὰ μὰς, καὶ γιὰ τοῦτο ἐπιμένουν νὰ μὰς κρατοῦν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο καιρὸν κοντὰ τους, γιὰ νὰ μαθαίνομε λίγο-λίγο τὰ πράγματα τοῦ κόσμου.

"Αἱ ἐτημωρήθηκα καλὰ γιὰ τὴν κακὴ αὐτὴ σκέψι μου! Καὶ πολὺ γρήγορα μάλιστα. Ἐξφυνικά, ἀκουσα ἕνα ἐλαφρὸ κρότο, τόσο ἐλαφρὸ, ποῦ τὸ λεπτὸ αὐτὸ ἐνδὸς ποντικῆς μπορῶσε νὰ τὸν ἀκούσῃ.

"Ἐγύρισα ἀμέσως πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ τί νὰ ἰδῶ! Τὸ μαντεύετε, δὲν εἶν' ἔτσι; Ὁ Μαύρος! Ὁ φοβερὸς καὶ τρομερὸς Μαύρος, ποῦ ἡ μητέρα μου μοῦ εἶχε μιλήσῃ τόσο φορὲς γιὰ τὴν ἀγριότητά του, ἐπροχωροῦσε σιγά-σιγά ἐναντίον μου. Ἀλ-

Ὅτι εἶνε ἀπάνω-κάτω τρεῖς χειμῶνες, καὶ ἄλλα τόσα καλοκαίρια. Δὲν ἤμουν τότε ἀκόμη παραένα μικρὸ ποντικάκι σὰν' ἐσᾶς, καὶ λίγο κοκκορόμυαλη. Αὐτὸ δὲν ἦταν λάθος τῆς μαμμάς μου, — τῆς καυμένης τῆς προμηθάς σας, ποῦ ξεψύχησε (θεὸς σχωρὲς τὴν) ἔς τὰ νύχια τοῦ Μαύρου, — γιὰ αὐτὴ ἦταν πολὺ καθὼς πρέπει ναίκαυρά.

— Ὁ Σταχτερούλα μου! μὲ ἔλεγε συχνά' ἐδῶ εἰμένα εἰς τὸν ἐπίγειον παράδεισον τῶν ποντικῶν. Κανεῖς δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἔλθῃ νὰ μὰς ταραξῆ, εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τοῦ ἀχυρῶνος, ὅπου ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ χρόνια καὶ χρόνια. Νὰ μένῃς πάντα ἐδῶ καὶ ποτὲ νὰ μὴ ξεμιλίῃς, γιὰ νὰ ξέρῃς, ὅτι μέσα ἔς τὸ σπίτι εἶνε κάποιος γάτος μαύρος τόσο μεγάλος, ποῦ δὲν θὰ σ' ἐκανε παρὰ μιά μπουκίτσα! Ἐρέεις ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ γάτος! Εἶνε ὁ φοβερὸς Μαύρος, περὶ τοῦ ὁποίου σοῦ ἔχω εἰπεῖ πολλά! Εὐτυχῶς, ἐδῶ ποῦ καθόμαστε, δὲν ὑπάρχει καμμία τρύπα ἀπ' ὅπου νὰ μπορῇ νὰ περάσῃ, οὔτε κᾶν νὰ βάλῃ τὸ πόδι του, γιὰ νὰ βγάλῃ κανένα ἀπὸ μὰς. Ἐρεῖι ὁμως τὴν πορτίτσα μας, καὶ πάντα τὸν ἀκούω νὰ περνᾷ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπιτάκι μας, ἀν καὶ περπατᾷ με «βελουθένια πόδια» δηλαδὴ ἔχει μαζεμένα τὰ νύχια του. Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι κανένα τρελλὸ ποντικάκι δὲν θὰ βγῆ περίεργον νὰ δῆ τὸν ἕξω κόσμο, γιὰ νὰ πέσῃ ἔς τὰ χερίά του.»

Ἀλλὰ μὴ νομίζετε, ὅτι αὐτὲς ἡ συμβουλὲς τῆς μαμμάς μου μ' ἐφρονίμαψαν. Κάθε ἄλλο. Ἐγὼ ἔβλεπα πολὺ μονότονη τὴ ζωὴ ἐδῶ-μέσα καὶ προσπαθοῦσα πάντῃ νὰ εὔρω εὐκαιρία νὰ φύγω. Μιά

λά ἐγὼ δὲν ἔγασα διόλου τὴν ψυχραὶ μία μου. Γυρίζω πίσω καὶ φρούτς, τρέχω πρὸς τὴν τρύπα μας. Ὁ Μαύρος ὁμως μ' ἐπῆρε τὸ κατόπι καὶ μ' ἔνκ πῆγμα ἔκανε μισὴ τὴν ἀπόστασι ποῦ μὰς ἐχώριζε. Ἐπειτα ἐμάζεψε τὰ πόδια καὶ ... ἀλλὰ, ἐγὼ ἤμουν πιά στῆς σκάλας τὴν ἄκρη, καὶ μπᾶμ! δίνω ἕνα πῆδημα καὶ χώνομαι μέσα ἔς ἕνα ἀπ' ἐκεῖνα τὰ μπουκαλάκια ποῦ ὅσες εἶπα. Ὁ Μαύρος ἐπῆδησε ἀπὸ πίσω μου, ἀλλ' ἦταν ἀργά. Ὅταν πάτησε χάμω τὸ πόδι του, ἤμουν ἀσφαλισμένη μέσα ἔς τὸ γιταλένιο μου κλωδί.

"Ἐκεῖ νὰ σᾶς εἶχα, παιδιά μου, νὰ βλέπατε τί μούτρα ἔκανε τότε ὁ Μαύρος! Ἐίχα ξεκαρδιοθῆ ἀπὸ τὰ γέλια, καθὼς ἔβλεπα τὰ σαστισμένῃ του μάτια... Ἀλλὰ σὲ λίγο, δυστυχῶς, ἡ θέσις μου ἀλλάξε...

Ἐκτακτοῦ (Ἐπεται τὸ τέλος)

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΠΡΙΝ ΠΕΣΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ

Τῶπ' ὁ γιατρός: σὺν πέσουνε τὰ φύλλα [μαραμμένα, Τότες θὰ φύγῃ κ' ἡ καλὴ μ' ἀρρωστημένη] Νέννα. Κι' ὁ ἀδελφός της ὁ μικρός, ὀχτῶ χρόνων παιδάκι, [νῶν παιδάκι, Δὲν θέλει νὰ τὸ χάσουνε τ' ὄρηρο του] [κοριτσάκι.

"Ἦταν μπροστὰ στὸ σπίτι τους τριανταφυλλιά ἀνθισμένη [φυλλιά ἀνθισμένη] Κι' — ὦ ἀθῶα σκέψι — με κλωστὲς πιάνει, [τὰ φύλλα δένει] Γιὰ νὰ μὴν πέσουν σὺν φουῶ τοῦ φθινοπώρου ἀέρας, [πώρου ἀέρας, Κ' ὕστερα τρέχει καὶ τὸ λέει τῆς δόλιας] [του μητέρας.

— Τώρα τὰ φύλλα στέρεια ἐγὼ τάχῃ δέμνε [μένα] Καὶ δὲν θὰ πέσουν, κ' ἡ καλὴ δὲν θὰ [μὰς φύγῃ] Νέννα— Κ' ἡ μάννα του δακρῦζοντας στὴν ἀγκαλιά τὸν παίρνει [λιά τὸν παίρνει] Καὶ μέσ' στὴ νεκροκάμαρα τῆς κῆρας τῆς [τὸν φέρνει!

Νέα Ὑπόκει Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΣ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

Αγαπητοί μου,

ΠΕΡΙΠΛΑΝ ἐπιστολῶν ἔλαβα κατ' αὐτὰς ἀπὸ φίλους μας, οἱ ὁποῖοι με παρηγοροῦν καὶ προσπαθεῖν εὐγενῶς νὰ μ' ἐγκαρδιώσουν εἰς τὸ δυστύχημα, ποῦ μοῦ συνέβη. Φαντασθῆτε, νὰ βγῆ ἕνας ἄνθρωπος καὶ νὰ με καταγγεῖλῃ δημοσίᾳ, ὅτι ὁ «Πειραμένος» καὶ τὸ «Ζευγάρωμα» εἶνε κλεμμένα ἢ ἀντιγραμμένα, τὸ ἕνα ἀπὸ κάποιαν ταίνιαν κινηματογράφου, τὸ ἄλλο ἀπὸ ἕνα γαλλικὸν μυθιστόρημα καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ ἕν ἑλληνικὸν διήγημα! Φοβερόν ἐστι; ... Ἀλλὰ ἔχι δι' ἐμέ, ὡς βεβαίῳ! Καὶ νὰ ἡσυχάσετε. Ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ χάσω τίποτε ἀπὸ αὐτὴν τὴν συγκοφυρτίαν. Ἀπειναντίας εἵμπορεῖ νὰ κερδίσω ... μίαν εἰκην. Διότι τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ πάθος καὶ πῶγον ἐκδικήσεως διὰ κάποιον μου κριτικὴν, μοῦ ἀπέδωσε τὰς ἐγκληματικὰς αὐτὰς πράξεις, — κλοπὰς ξένων διανοητικῶν ἔργων, — τὸν κατεμήνυσα ὡς συκαφάντην. Καὶ ἔχω τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ δικαιοσύνη τῆς πατρίδος μου θὰ με ἱκανοποιήσῃ.

"Ἐν τούτοις, ἀγαπητοί μου, — καὶ χαιρῶ πολὺ ποῦ μοῦ δίδεται εὐκαιρία νὰ σᾶς πῶ μερικὰ πολὺ χρήσιμα πράγματα, διότι πόσοι καὶ ἀπὸ σᾶς δὲν θὰ ἐπιδοθοῦν μίαν ἡμέραν εἰς πνευματικὸς ἀγῶνας! — ἐκεῖνο ποῦ ζητῶ δὲν εἶνε ἡ τιμωρία τοῦ ἐχθροῦ μου. Θέλω κυρίως νὰ γίνῃ μιά ἀρχὴ καὶ νὰ δοθῆ ἕνα μάθημα εἰς ὅλους. Καὶ νὰ χωρισθοῦν ἅπασι διαπαντός τὰ ὄρια μεταξὺ τοῦ νομίμου, τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνταγωνισμοῦ, καὶ τοῦ ἄλλου, τοῦ παρανόμου, τοῦ ἐγκληματικοῦ. Συλλογισθῆτε καλὰ ὅσα θὰ σᾶς πῶ, διότι καὶ σῆς αὐριον-μεθαύριον θὰ ἐξέλθετε εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ ἴσως εἰς τὴν φιλολογοίαν, ἴσως καὶ εἰς τὸ θέατρον. Θὰ εὔρετε φυσικὰ ἀντιπάλους, ἀντιζήλους καὶ θὰ ἐπιθυμῆσετε φυσικὰ, — ἀνθρώπων! — νὰ τοὺς πολεμῆσετε, νὰ τοὺς νικῆσετε. "Ἐ, προσέξατε εἰς τὰ ὄπλα, εἰς τὰ μέσα αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος! Διὰ νὰ εἶνε εὐγενής, ὅπως πρέπει, τίμιος, εἰλικρινής, ὡς ἱπποτικὴ μονομαχία, — ἡ δολοφονία δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἡ ραδιουργία οὔτε ἡ συκοφαντία. Αὐτὰ ὅλα ἀποκλείονται.

"Ἐγὼ νομίζω, — καὶ εἶνε τὸ μόνον ποῦ προσπαθῶ νὰ κάμνω, — διὸ τὸ τιμώτερον, τὸ εὐγενέστερον μέσον ὑπερισχύσεως εἶνε τὸ ἐξῆς: "Ἐκαμειν ὁ ἀντίπαλός σας ἐν ὠραίῳ ἔργῳ; Κάμετε καὶ σῆς

ἐν ὠραιότερον. Εἵμπορεῖτε; ἀνικήσατε. Δὲν εἵμπορεῖτε; εἰσθε νικημένοι. "Ἄλλο δὲν ἔχει! Ὅτι μοῦ πῆτε: "Ὅταν ὁμως ὁ ἀντίπαλός δὲν περιορίζεται εἰς αὐτὸ τὸ μέσον; "Ὅταν εἶνε καὶ κριτικὸς — παραδείγματος χάριν, — καὶ με τὰς κρίσεις του, εἰλικρινεῖς ἢ ὄχι, ζημιῶν τὰ ἔργα σας; Ἀμυνθῆτε! Πέστε καὶ σῆς, ὅτι τὰ ἔργα τοῦ ἀντιπάλου σας δὲν ἀξίζουσι τίποτε. Ἀρκεῖ μόνον νὰ τὸ φρονήτε εἰλικρινῶς, διὰ νὰ τὰ ἔχετε καλὰ με τὴν συνείδησίν σας. Μὴν πῆτε ὁμως ποτέ ὅτι τὰ ἔκλεψε, χωρὶς νὰ εἵμπορητε καὶ νὰ τὸ ἀποδείξετε, διότι εἶνε ἐγκλημα.

"Ἐ, εἰς αὐτὸ ὑπέπεσον ὁ ἀντίπαλός μου. Δυσχερστήθη, ἐθῶμασεν ἀπὸ μίαν κριτικὴν μου. Κάποτε ἔγραψα, ὅτι δὲν μοῦ ἤρесе τὸ δεῖνὰ του ἔργον, ἄλλοτε ἔγραψα, ἔστω, ὅτι δὲν εἶνε μεγάλος συγγραφεύς. Εἶμαι κριτικὸς με πληρώνουν οἱ ἐκδόται διὰ νὰ γράφω τὴν γνώμην μου καὶ κάμνω τὸ χρέος μου. Ὅποιος δυσ-

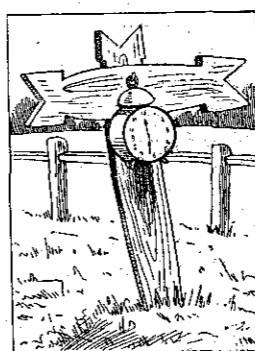
ρσεύεται... ἀς λέγῃ κ' ἐκεῖνος τὴν γνώμην του δι' ἐμέ. Μήπως ἡ κριτικὴ δὲν εἶνε ἐλευθέρη; Ἐπιτέλους, καὶ χωρὶς νὰ τὸ φρονῆ, ὁ ἀντίπαλός μου ἤμποροῦσε νὰ γράψῃ, ὅτι τὸ «Ζευγάρωμα» εἶνε ἀγόντων, ἡλίθτων, γελοίων. Ἡ γνώμην του! Ἀντὶ τούτου ὁμως τί ἔκαμει; Ἐγραψεν ὅτι τὸ ἔκλεψε, ὅτι τὸ ἀντέγραψα ἀπὸ τὴν «Ἀμυρλλιδα»! Καὶ ὅταν τὸν ἐπρόκάλεσα νὰ τὸ ἀποδείξῃ, ὅταν τοῦ ἐπρότεινα νὰ κάμωμεν φιλολογικὴν διατησίαν, ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εὐκαιρεῖ. Ὁ ἀντίπαλός μου λοιπὸν ὑπερέβη τὰ ὄρια τοῦ νομίμου καὶ τοῦ ἐπιτρεπομένου. Καὶ δι' αὐτὸ τὸν προσκαλῶ τώρα νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Προσέξατε, ἀγαπητοί μου! Αὐτὰ τὰ ὄρια σῆς νὰ μὴ τὰ ὑπερβῆτε ποτέ! Ἡ συκοφαντία δὲν εἶνε καλὸν ὄπλον ὑπερισχύσεως εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας. Καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸν Νόμον.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

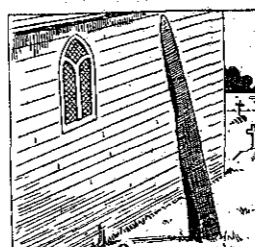
ΝΕΑ & ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Περίεργον ἔθιμον

Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Ἀμερικῆς συνειθίζουσι νὰ κρεμοῦν ἀπὸ ἕν ἕξ ὑψητέρων ὀρολογίῳ εἰς τοὺς σταυροὺς τῶν τῶνων. Τὸ κάμνον, φαίνεται; διὰ νὰ τὸ ἀκούσουν καὶ νὰ ἐξυπνήσῃ οἱ νεκροὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελευταίας κρίσεως. Ἀλλὰ δὲν θορυβῆσιν τάχα ἡ σάλπιγξ;

Μία πρόληψις

Εἰς τὴν Νορβηγίαν, παρὰ τὸν τοῦτον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγκβαλσ δάλης, εὐρίσκεται ἕνας μαῦρος γρανίτης, λεπτὸς καὶ μακρὸς, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται «βελόνη τῆς Παναγίας». Ἡ πέτρα αὐτὴ κλίει πρὸς τὸν τοῦτον, ὑπάρχει δὲ μία πρόληψις ὅτι, ἀλλὰ θὰ ἐγγίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, θὰ εἶνε ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου!

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων

		Λ		
	ΚΑ	Ε	Α	
ΛΕ	Α	Α	ΤΗ	ΤΕ
	ΛΑ	Ι	ΜΗ	
		ΚΙ		

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσάρων δένδρων.

β') Ἐπανόρθωσις λέξεων

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων ΑΚΜΥ, ΙΑΣΣΥΦ, ΕΚΑΕΝ, ΑΝΦΩ

Διὰ καταλλήλου μεταθέσεως τῶν ἀνωτέρω γραμμάτων, σχηματίσε τεσσαρὰ ψευδώνυμα τῆς Διαπλάσεως.

γ') Γρίφος

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρωικοῦ Δοξασίου

Ι-3-Ι

Ἀηλωσις: Αἱ λύσεις—δουνηδῆποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου γραμματισμοῦ.

Λύσις τοῦ 45ου φύλλου

Μὴδὲν ἄγαν

Ἐξεδόθη ὁ Πρώτος Τόμος τοῦ

ΘΕΑΤΡΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

κ' ἐτοιμάζεται ὁ Δεύτερος

Ίδε τον Όδηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη-
τού, Κεφ. Β

ΣΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

“Μορφο καράβι, πού εδώ μ’ έφερες, δλο άκρογιαλιά φέρνοντας την Ίωνία τη γλυκερά, στά γαλανά τώρα σε παρατώ τά κάματα, και μ’ έλαφρό τό πόδι στη στεριά πηδω.

Στη χώρα θά γυρίσης πού οι Νύμφες άγαπούν την Κόρη την Παρθένα. Να τις εύχαριστήσης, μη λείψης, τις άφαντες συμβουλευτές της Νειότης και φέρε τους για δώρο τό κλαδάκι τούτο, με τά χέρια μου κομμένο.

Παιός ησουν μιά φορά και στο βουνό ή πλατειά Νοτιά τ’ άκανθένια σου κουνούσθα τό κλαδί, μαζί με τούς σκυούρους πού είχαν εκεί στήση τή φωλιά τους, και με τά πουλιά.

Και τώρα ο Βοριάς άς ο’ οδηγή και στο λιμάνι ήσου’ άς σε σπρώχνη, μαύρο καράβι, με τά δελφίνια συντροφιά στην όψη της καλόβολης της θάλασσας
(P. Louys) Πλοίαρχος Νέμος

Φ Ε Υ Γ Ω ...

Λοιπόν πρέπει να σε εγκαταλείψω, αγαπημένο μου ησεί, να φύγω μακράν σου, γλυκερά μου Πατρίδα. Μετ’ όλιγην ώραν, δέν θα φαίνονται πλέον τά βουνά σου και θα εξαφανισθί είς τά βάθη του όρίζοντος ή ώραία σιλουέττα σου. Δέν θα μού μείνη παρά ή ανάμνησις των δροσερών τοπίων σου, του γλυκού σου ούρανου, τό μουρμούρισμα των πεύκων και των πλατάγων και τό κέλαρυσμα των διαυγών ρυακίων σου.

Η λύπη του χωρισμού σου άπλώνει είς τον ούρανον της ψυχής μου τά μαύρα πτερά της και σκιάζει κάθε σκέψιν μου. “Απερίγραπτος πόνος σφίγγει την καρδιά μου και την κάμνει να χύνη κρυφίως πικρά δάκρυα.

Και τώρα, πριν άπομακρυνθώ έκ των άκτών σου, μίαν θεομήν παράκλησιν άπευθύνω προς τον Θεόν: “Όταν επανέλθω, ή γαλανόλευκος να κυματίζει επί του ίερού έδάφους σου και να κοσμήσ η πλέον μετά των λοιπών Δωδεκανήσων τό στέμμα του Κωνσταντινού μας.

Ρόδος

Πόθος της Ρόδου

ΠΕΘΑΜΕΝΗ ΦΙΛΙΑ

Τά φύλλα πέφτουν, πέφτουν... Πόσα χρόνια τώρα, σαν τέτοια εποχή, ήτανε στο ίδιο μικρό κίόσκιο, κι άκουγαν με ήδονη ή μιά την άλλη, κι άλλαζαν φιλήματα και δακρυούς αλωνίας φιλίας. Και τώρα; τώρα όλα μαύρα και σκοτεινά. Είνε μακριά ή μία και γιά μόνη παρηγοριά έχει ή δύστυχη φίλη ένα όδο άποξηραμένο και ένα πανόλι Πόσον είχαν τρέξη γιά να βρούν δύο λουλούδια. Και όταν πιά θα χωρίζονταν, ένφ αυτή με δάκρυα σιγαλά εκλαιγε, τί ώραίους και συγκινητικούς λόγους δέν ήθε για να την παρηγορήσει, ένφ τρυγύρω των

σιγά, σιγά τά κίτρινα φύλλα έπεφταν από τά δένδρα άφίνοντας την ζώνη για τον μαύρον χειμώνα, αλλά με τον πόθον πού θα ζούσαν πάλι. Μά ή “δική τους φίλια πέθανε. Ποτέ δέν θα ζήση πιά. “Εκείνη την ξέχασε και αυτή βαθείά είς την καρδιά της θά κρύψη τον πόνον της, για πάντα..... Και τά φύλλα πέφταν, πέφταν...

Μπουμπουλίνα.

ΚΙΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΠΡΑΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Βούσε άγέρας εαφνικός ‘μπρός ‘ς τό παράθυρό μου τά τζάμια του τά δρθάνοιχτα σφαλώντας τα με κρότο κι ‘πέπρασ κι ‘εσδύστηκε άπ’ τή γωνία του δρόμου: Είνε τό φθινοπωρινό τό μήνυμα τό πρώτο...

Β

ΒΡΟΧΟΥΛΑ ΒΡΑΔΥΝΗ

Κάποιο άγεράκι ‘ς τά κλαριά, ‘ς τά μυστικά έσηκώθη... Μαύρη φρεγάδα του ούρανου άραξε άργά κι ‘απλώθη... ‘Σ τό σάλι της τυλιχτηκε μιά άντικρυνή γρηούλα: ‘Επίσασε κάποια σιγαλή, πένθιμη, ώραία βροχούλα...

Β

Μ Π Ο Ρ Α

Πλαντάζει ‘ς την αύλη ή βροχή κι ‘λο βροντάει κι ‘αστράφτει. ‘Σ την ψαροπούλα άλλοιομον ‘κι άλλοιομον ‘ς τον ναύτη!... Πλάκωσε ή μπόρα άγριωπή κι ‘λα τά ούράνια κλείνει. — Πούν’ ή προτερινή χαρά κι ‘ό ήλιος κ’ ή γαλήνη!...

Δ Υ Σ Ι Σ

‘Σ τό δρόμο τον έξοχικό, πού έχει κρατήση ακόμα μιάν όψι καλοκαιρινή, μιά μυρουδιά, ένα χρώμα, έρχεται άκτίδα άπ’ τά βαθείά, πού σμίγει ή ούράνια κόγχη με τά βουνά, άπ’ τά σύννεφα θαρρείς, σαν κάποια λόγγη.

Τέλλος “Αγρας

“... ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ”

Μπα! πώς όλοι γίνονται ποιητά; Δέν “μπορώ να γίνο κ’ εγώ; Σταθήτε!..... έτοι ό οιστρος μου έρχεται!..... Προσεξέτε μη σας κάψη τό φλογερό μου διστιχο.....

‘Ο Κουντουριώτης ‘νίκησε πέρου ‘ς τά Δαγ (Δανέλλια) Τόν έκαμε τον τούρκικο τό στόλο του..... (κουρέλια.)

“Αμ’ τί νομίζετε, έτσι; Αυτό το διστιχου κανείς δέν θαμφοβητήση την αξία! μόνο κάποιος πού τό ειπε δ υ σ τ υ χ ο ! “Αναίδεια! Φαντάζεσθε λοιπόν την χαράν μου όταν είδα την προκήρυξιν είς την Διάπλασί μας του ποιητικού Διαγωνισμού. “Αμέσως ήχησα να συνθέτω..... Κ ω ν σ τ α ν τ ι ν ο ς, έ κ ε ι ν ο ς, τ ή ν ο ς, κ ρ ί ν ο ς ! Αυτή εινε ή πρώτη εργασία κάθε ποιητού. “Αφού εύρηκα και κάτι άλλες όμοιοκαταληξίες: — Σ τ ρ α τ η λ ά τ η ς, τ ή ς ε λ ά τ η ς, τ ό ν μ π ε λ ά τ η ς — τό έκαμα.

**

Την άλλη ‘μέρα πηγαίω ‘ς τό γραφείο μου..... Πού εινε τό ποιήμα μου; Πουθενά! ψάχνω εδω, εκεί, τίποτε:

— Γιώργο... Γιώργο... μήπως είδες τό ποιήμα μου:

— “Ω! ‘ς τό έπέταξαν.

— Μου τό έπέταξαν; μήπως είναι ά λο γ ο ή κ ά ρ ρ ο για να μου τό έπιτάσουν;

— Κ ά ρ ρ ο ; ί σ ω ς ! διότι ήταν στίχοι του κάρρου.

— “Ε;

— “Α λο γ ο όμως είμαι βέβαιος! άλογώτατο μάλιστα!...

— Για να σου ειπώ! τί νομίζεις πως είμαι έγώ; Είμαι άληθινός faisán (ποιητής = ποιών = faisant).

— “Οχι, μην είσαι dindon....

Φάων

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

“Η Μικρά “Αριστοκράτις έχασε τό σκυλάκι της, και κλαίει άπαρηγόρητα. — Διά τι δέν κάνει μίαν άγγελίαν είς την εφημερίδα; την έρωτώ. — “Άγγελίαν! μου άπαντά. “Αμ ξεύρει να διαβάση ή καυμένη ή Μπιζού;

“Εστάλη υπό του Δοξασμένου Ρήνου.

**

“Ο “Ισός “Αράχνης: — Είνε ντροπή, Μαρία, να αναβαίνης έτσι ‘ς τά δένδρα.

“Η Μαρία δέν άπαντά, μά εξακολουθεί να παρφαλώνη και φθάνει αίσίως είς την κορυφή του δένδρου.

“Ο “Ισός “Αράχνης τότε: — Δός μου τό χέρι ν’ ανέβω και γώ! (Γεγονός)

“Εστάλη υπό της Βαλκανικής Συμμαχίας

**

“Η μεγάλη αδελφή του “Ισού “Αράχνης μελετά την ιστορίαν της και λέγει: “Επί Αύγουστου εγεννήθη ό Κύριος ήμων “Ιησούς Χριστός! Και ό “Ισός “Αράχνης διακόπτων “Καλέ τί λέει τό βιβλίο σου! ό Χριστός γεννήθηκε Δεκέμβριο!

“Εστάλη υπό “Εφης Μαραγκού

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 135^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος την 1ην Δεκεμβρίου 1912, προς εύρεση των Λύσεων των εις τα φύλλα της “Διαπλάσεως” Δεκεμβρίου 1912—Μαρτίου 1913 δημοσιευθεισών 192 Πνευματικών “Ασκήσεων.

“Ο μετά τό όνομα αριθμός δηλοί τάς όρθάς λύσεις έκάστου, οι δέ δύο έντός παρενθέσεως, οι συνοδευόμενοι υπό του Ε, τά άπονεμηθέντα εις έκαστον Εύσημα. “Εκ των δύο τούτων αριθμών, ό μόν πρώτος δηλοί τά Εύσημα των Λύσεων, ό δέ δεύτερος τά Εύσημα “Επιμονής.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ετών και άνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: “Αγνωστος Χ. 179 [10+6Ε]. — (“Ισότιμοι, δικαιούμενοι να δημοσιεύσουν την φωτογραφίαν των εις την “Διαπλάσιν” επί πληρωμή δρ. 6 διά την κατασκευήν του κλισέ και γαγοράσουν, αντί δρ. 5 μόνον, ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον “Διαπλάσεως” έκ των τιμωμένων 8 δρ.: “Ελληνικός Στρατός, 153 [9+6Ε]. — Νέλλε, 169 [9+6Ε]. — “Ελληνική Νίκη, 162 [9+6Ε]. — “Εθνική Παλιγγενεσία, 171 [9+6Ε]. — Μαστρογαλαστής, 175 [10+6Ε]. — Δαρνοστεφής Σημαιο, 162 [9+6Ε]. — Σύμβολον του Χριστιανισμού, 169 [9+6Ε]. — Σουρωταϊκή “Ηρώ, 167 [9+6Ε]. — Ρόδον Μοσχοβόλημα, 153 [9+6Ε]. — Ναυτικά της Πριγκίπου, 179 [10+6Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: “Ελιποδόφος “Ελλάς, 144, [8+5Ε]. — Γαλήνη, 140 [8+5Ε]. — (“Ισότιμοι, δικαιούμενοι ναγοράσουν, αντί δρ. 6 μόνον, ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον “Διαπλάσεως” των 8 δρ.: “Υίτη Στοιχή, 136 [8+6Ε]. — Κάριον, 136 [8+5Ε]. — Νησιωτοπούλα, 145 [8+6Ε]. — “Ελληνική Σημαιο, 134 [8+4Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: “Εξόριστος “Αντίς, 121 [7+6Ε]. — “Αναστηθείσα “Ηπειρος, 115 [7+4Ε]. — Ρομποπούλα, 120 [7+4Ε]. — (“Ισότιμοι, δικαιούμενοι ναγοράσουν, αντί δρ. 7 μόνον, ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον “Διαπλάσεως” των 8 δρ.: “Υδραϊκος Χάνος, 118 [7+5Ε]. — Φυσιολάτρης, 115 [7+5Ε]. — “Ενδοσούδης “Ελλην, 115 [7+6Ε]. — “Υψηλή “Ιδέα, 122 [7+4Ε]. — Δαρνοστεφής Κνωβόλευκος, 126 [7+6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Μικρά “Αριστοκράτις, 106 [6+4Ε]. — Βοσκοπούλα της Δωρίδος, 97 [6+5Ε]. — Πρίγκιπ του Βυζαντίου, 101 [6+4Ε]. — Γλυκοχάραμα 58 [4+2Ε]. — Γενναίος Πυροβολητής, 86 [5+3Ε]. — Πειρασμός, 83 [5+3Ε]. — Μινών, 86 [8+3Ε]. — Γαλάτεια, 97 [6+4Ε]. — “Ελλάς του Μ. “Αλεξάνδρου, 74 [4+3Ε]. — Λεοβία “Ελληνοπούλα, 106 [6+4Ε]. — Δοξασμένη Λευτεριά, 72 [4+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μικρά “Αριστοκράτις, 54 [3+3Ε]. — Νέος Λογοθέτης, 36 [2+1Ε]. — Μαμαραωμένος Βασιλέας, 43 [3+2Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 έως 15 ετών)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ν. Α. Πίσης, 184 [10+6Ε]. — (“Ισότιμοι, δικαιούμενοι εις ό, τι και οι ισότιμοι της “Ανωτέρας Τάξεως: “Αθηναίος Ιππότης, 178 [10+6Ε]. — “Απελευθερωθείσα Μακεδονία, 150 [9+6Ε]. — Ροδοπαίος “Ελληνοπαίς, 161 [9+6Ε]. — Σανθή Πουπέ, 138 [8+6Ε]. — Συλφίς, 134 [8+5Ε]. — Τέλλος “Αγρας, 183 [10+6Ε]. — Σουρωτή Άδρα, 185 [10+6Ε]. — Δαρνοστεφής “Ελλάς, 158 [9+6Ε]. — Φθινοπωρινή Άδρις, 134 [8+6Ε]. — Φειδίας, 172 [10+6Ε]. — “Ενα Χιωτάκι, 145 [8+6Ε]. — “Ελλάς του Ρήγα, 166 [9+6Ε]. — Πανελλήνιος Πόθος, 135 [8+5Ε]. — Βαλκανική Συμμαχία, 186 [10+6Ε]. — Τένον της “Ελλάδος, 134 [8+6Ε]. — Ποιμενική Φλογέρα, 182 [10+6Ε]. — Κορυθαίολος “Εκτωρ, 173 [10+6Ε]. — Μανιώδης Ταξιδιώτικα, 177 [10+6Ε]. — Βασιλέως ό Βουλγαροκτόνος, 168 [9+6Ε]. — Μεγάλη “Ελλάς, 150 [8+6Ε]. — Μέλλον “Επενδότης, 172 [10+6Ε]. — Πουπουλίνα, 156 [9+6Ε]. — Πουλάκι Ξένο, 156 [9+6Ε]. — Φιλεργος Χελιδών, 143 [8+6Ε]. — Δεσπότης του Μισορά, 136 [8+6Ε]. — “Ηρωική Σάμος, 155 [9+6Ε]. — “Ελλην Θριαμβεύων, 186 [10+6Ε]. — “Ελευθερωθείσα “Ελλάς, 185 [10+6Ε]. — “Ελληνική Μητέρα, 136 [8+4Ε]. — Δοξασμένο 1912, 172 [10+6Ε]. — Σουρωταϊκής της Μακεδονίας, 177 [10+6Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τελεούλα, 129 [7+5Ε]. — Φαντίσα Γ. Ζήση, 128 [7+6Ε]. — (“Ισότιμοι, δικαιούμενοι εις ό, τι και οι ισότιμοι της “Ανωτέρας Τάξεως: “Ηρώς του 21, 124 [7+6Ε]. — Ελεύθερο Βλαχολεβαδο, 115 [7+5Ε]. — “Αρόμητος Σωφράξέντα, 115 [7+6Ε]. — “Εν Τούτω Νίκα, 117 [7+5Ε]. — Θαλασσοκράτειρα “Ελλάς, 125 [7+6Ε]. — Βασίλισσα της Κίπρου, 127 [7+5Ε]. — “Ελευθερωτής της Μακεδονίας, 117 [7+5Ε]. — “Ενδοξος Νίκη, 129 [7+6Ε]. — Νεράϊδα του Εύξεινου, 127 [7+6Ε]. — Σημαιο του “Αβέρωφ, 118 [7+6Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φούρα, 103 [6+4Ε]. — Βλάχη ή Πανευμένη, 110 [6+6Ε]. — Χρυσάλλης του Κάμπου, 104 [6+4Ε]. — (“Ισότιμοι, δικαιούμενοι εις ό, τι και οι ισότιμοι της “Ανωτέρας Τάξεως: Φιλόπατρις, 103 [6+4Ε]. — Δόξα του “Ελληνισμού, 108 [6+4Ε]. — Ματωμένο Φεγγάρι, 105 [6+4Ε]. — Γενναίωμος Σουρωταϊκής, 100 [6+6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Δόξα, 71 [4+4Ε]. — “Ηρως της Άθρων, 80 [5+4Ε]. — “Ενδοξος “Αρόπολις, 50 [3+3Ε]. — Άδρα των Σπεισών, 72 [4+5Ε]. — Τυροδιώκτης, 53 [3+3Ε]. — Δικέφαλος “Αετός, 57 [3+3Ε]. — Μαγεμένη Άδρα, 49 [3+2Ε]. — “Ανθισμένη Πασχαλιά, 83 [5+4Ε]. — “Εθνικος Βοσκοπούλα, 75 [4+5Ε]. — Τρελή Ναυτοπούλα, 56 [3+2Ε]. — Ρεθμα του Βοσπόρου, 63 [4+3Ε]. — Δαρνοστεφής “Ολυμπίνης, 67 [4+4Ε]. — “Ελληνικόν “Ιδεώδες, 88 [5+3Ε]. — “Αρά, 65 [4+3Ε]. — Πολυμήχανος “Οδοσειός, 47 [3+3Ε]. — Συμμαχικός Στρατός, 83 [5+4Ε]. — Κνωβία Δομομένη, 64 [4+4Ε]. — Πρόμαχος της “Ελευθερίας, 82 [5+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: “Αγαπημένα “Αδελφάκια, 32 [2+2Ε]. — “Ανοξίς, 25 [2+1Ε]. — “Ηρώς του Σουλίου, 43 [3+2Ε]. — “Όριων, 24 [2+1Ε]. — “Εθνική Αίγλη, 30 [2+1Ε]. — Πυροφόρος Κανάρης, 24 [2+2Ε]. — Στεναγμός του “Ανέμου, 32 [2+1Ε]. — Φιλόπατρις “Ανδριοπούλα, 25 [2+1Ε]. — “Ονειρον της Πραγματικότητας, 37 [2+2Ε]. — Γενναίωμος “Ελληνός, 37 [2+2Ε]. — “Απελευθερωθείσα “Ελλάς, 26 [2+1Ε]. — Σεινηνεμένη “Ελληνοπούλα, 32 [2+3Ε]. — Διαβόλον Κάλτσα, 27 [2+1Ε]. — Νικήσασα Κνωβόλευκος, 32 [2+1Ε]. — “Ιππότης του Μεσαιωνος, 41 [3+6Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ετών και κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φιλόπατρις Κηφισιώδης, 165 [9+6Ε]. — (“Ισότιμοι, δικαιούμενοι εις ό, τι και οι ισότιμοι της “Ανωτέρας Τάξεως: “Ελληνοπούλα του Αίμου, 119 [7+6Ε]. — “Ελληνοπούλα της Κορμαίας, 118 [7+6Ε]. — Πατριών Ναυτοπούλα, 108 [6+6Ε]. — “Αναγεννητής του “Εθνους, 130 [7+5Ε]. — “Οράτιος, 162 [9+6Ε]. — “Ηλιακή “Ακτίς, 137 [8+6Ε]. — “Ανοιξιός, 123 [7+6Ε]. — Χ, 147 [8+6Ε]. — Ζερφυτίτις, 151 [8+6Ε]. — “Ιριγένεια, 142 [7+6Ε]. — “Ενωσις Σάμου, 108 [6+6Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γεωργί της “Αλαμάνας, 95 [5+3Ε]. “Εθνικός “Ερωί-

σμός, 81 [5+3Ε]. (“Ισότιμοι, δικαιούμενοι εις ό, τι και οι ισότιμοι της “Ανωτέρας Τάξεως: Νηρηός του Μενάλου, 84 [5+3Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σουρωταϊκής των “Ελλήνων, 63 [4+2Ε]. — Τορπιλλοβόλον 11, 58 [4+4Ε]. — Γενναίος Ναυτοπάης, 58 [4+2Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Δροσούλα, 30 [2+1Ε]. — Βράχος του Ζαλόγγου, 39 [3+2Ε]. — “Απλόος Μενεξές, 42 [3+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: “Ιάσον Θ. Γαλαρός, 13 [1+1Ε]. — “Ελευθερωθείσα Χίος, 16 [1+1Ε]. — Φιλόπατρις “Ελληνός, 25 [2+1Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ όρθάς λύσεις άναμιξ έκ των τριών τάξεων και οι έξής: Τελεοποιηθείσα “Ηπειρος, 9 [1Ε]. — Σπαθή του Διαδόχου, 20 [2+3Ε]. — Δαρνοστεφής Νίκη, 4 [1Ε]. — Ναυτάκι, 10 [1Ε]. — “Υποκόμης της Βρασελώνης, 8 [1Ε]. — Δοξασμένος Πολεμιστής, 19 [1+2Ε]. — “Αστή της “Ελευθερίας, 14 [1+3Ε]. — “Ανόρθωσις, 18 [1+2Ε]. — “Υπερασπιστής της “Ελευθερίας, 6 [1Ε]. — “Ιππότης “Αγοταίης, 1. — “Αυδία Αίθος, 11, [1+1Ε]. — “Ανεμώνη, 2. — Μαραμούν Φούλι, 9 [1+1Ε]. — Πυθαγόρας ό Σάμιος, 15 [1+1Ε]. — Σάμιος “Επαναστάτης, 10 [1+1Ε]. — “Ενδοξον Γε’όμπορον, 18 [1+1Ε]. — “Ελένη Χ. Φραγγιά, 17 [1+1Ε]. — Βουνό της Μαυρολιάσας, 5 [1+1Ε]. — Νικητής του Μπαϊανίου, 8 [1+1Ε]. — “Ισακ Λεβής, 8 [1+1Ε]. — Ρεθμα του Νεΐλου, 6 [1Ε]. — “Αντιγόνη Ραζέλου, 19 [1+1Ε].

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ “ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ”

“Αθήναι, 38 όδός Εύραϊδων την 16ην “Οκτωβρίου 1913.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ πολυ διά τό γενναίον έξεσπάθωμα, Βασίλει Βουλγαροκτόνος, και σε συγχαίρω διά τό δίπλωμα της Γαλλικής Σχολής. Ναι, είσαι δεκαπεντέμισιν έτών και είς την άπάντησιν μου έκείνη σ’ έγαλα δεκαεπτά. “Ας διορθώθη λοιπόν και αυτό τό λάθος.

“Εγκάρδια συλλυπητήρια διά τον θάνατον της προσφιούς μητέρας σου, Νιόβη. Πράγματι, πολυ πικρός έινε ό άποχωρισμός ο αίώνιος. “Αλλά τί εμπορούμεν να κάμωμεν, παρά να υπομένωμεν και να εγκαρτεσώμεν;

Δέν συμφωνώ εις αυτό, ή Σάμιε! “Επαναστάται. Τά Λατινικά έινε τό φαγητόν, και ή “Διαπλάσις τό φρούτο. “Ωστε... πρώτα τά Λατινικά και έπειτα ή Διαπλάσις. Λέγω Λατινικά, διότι αυτά έτυχε ναφίσης εκείνην την ήμεραν, διά να με διαβάσης. “Αλλ’ έννοώ έν γένει τά μαθήματα.

Τί να σου κάμω, Τρελή Ναυτοπούλα; “Η Κορητικοπούλα δέν μου στέλλει την φωτογραφίαν της. “Ασκήσεις, ναι, πρέπει να κάμης πολλές, δώδεκα έως δεκαπέντε, διαφόρων είδών, και να μου τάς στείλης μεθαύριον πού θα προκηρυχθί ό σχετικος Διαγωνισμός.

Δέν ένόησα τίποτε, Τέλλε “Αγρα. Θέλεις να σου έγκρίνω μόνον όσα δέ δημοσιεύωνται; “Αδύνατον, διότι κατόπιν γίνεται ή κλήρωσις. Και πολλά έγκριμμένα, καθώς ξεύρεις, μένουν άδημοσιεύτα, διά παντός. “Ωστε τί άλλο θέλεις να κάμω;

“Ο Πλοίαρχος Νέμος μου “γράφει: “Α Πόλαυσις; άληθινή ήταν δι’ έμέ ό Α’ τόμος του “Θεάτρου. “Κόσμησα θαυμάσιον κάθε βιβλιοθήκης και του καθεός. Πόσο περισσότερο πρέπει να καμαρώνωμεν ήμετε πού τόσον γνωρίζομεθα πνευματικώς με τον κ. Φαίδων, πού θεωρούμεθα οικογενειακά του πνευματικά άναστήματα! “Ετσι και ό κ. Φαίδων καμαρώνει για σάς...

“Ωραίας έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την εβδομάδα και οι έξής: Βαλκανική Συμμαχία, “Ισός “Αράχνης, Δοξασμένος Ρήνος και

Ρεύμα του Βοσπόρου. Άλλα που τόπος με αυτούς τούς λάτρες του Διαγωνισμού που ξεχειλίζουν!...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εγκρίνονται: «Πόλεμος» της Βαλκανικής Συμμαχίας — «Γυφός με γερὰ μάτια» του Ρεύματος του Βοσπόρου — Ποιήματα του Τέλλον Άγρα — «Τὰ κακὰ γατάκια» της Ζίλλδας — Μικρά διάφορα διαφόρων. Απορρίπτονται: «Άπ' τὸ χωριό» (πολύ ακατάστατον τὸ γράψιμον) — «Αἱ ἀπορίες ἐνός φίλου μου» (δὲν εἶνε θέματα αὐτὰ διὰ τὴν Σ. Σ.) — «Ἡ τύχη ἐνός ἐπαίτου» (κακογραμμένον) — «Λεοντάρι ἀνήμερο» (κακόζηλον.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἰσθδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται. ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1913. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρευ, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια. Νέα ψευδώνυμα: Τύχη, κ. (Χ.) Μαυροκέρασο, κ. (Ν. Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ Γενναῖος Στρατηλάτης (0) μὲ Σημαίαν τῆς Ἀκροπόλεως, Πληρωμένον Μαχητήν, Ἡρωϊκὴν Σάμον — ὁ Ἰσθός Ἀσάκης (0) μὲ Ἀστέρα τῆς Ἐλευθερίας, Σημαιοφόρον Ἕλληνα, Ἀτρόμητον Ἐξωνάκι, Κῆμα — ὁ Νικητὴς (0) μὲ Τέλλον Ἄγραν, Ἑλλάδα τοῦ Ρήγα, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Φάνας (εὐχαριστῶ που ξεπαθώνεις, ὄχι, αἱ κάρτ-ποστάλ δὲν μοῦ χρειάζονται); (ἐλαβα τὰ περιπλέον κατὰ λάθος σταλέντα κ' εὐχαριστῶ) Σελβίαν (πλήρης ἐμπιστοσύνη) Νηρωτοπούλαν (τώρα ὅλο καὶ ἀποτελέσματα θὰ ἔχω μὲν ὡρατὰ ἔλυσες καὶ σὺ τὴν Ἀπορίαν) Ἐν Τούτῳ Νίκα (ἐλήφθησαν) Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες (ἐλαβα) Ἡρωϊκὴν Σάμον (σοῦ ἔστειλα τὸ βον τεύχος) Χρυσάλλιδα τοῦ Κάμπου (τί ὡρατον δελτάριον! καὶ, διὰ σὲ ἴτο ἢ πρότασις τοῦ Δοξασμένου Ρήγου καὶ στελε) Κρητικοπούλαν (διεδίδασθη) Χριστίαν Π. Π., Συμμαχικῶν Στρατῶν, Μάχη τῶν Σαρανταπόρου κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἐλαβα μετὰ τὴν 16ην Ὀκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεγές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 139ος Διαγωνισμὸς Λύσεων Ἀυγούστου—Νοεμβρίου

(Αἱ λύσεις δέονται μέχρι τῆς 18ης Ἰανουαρίου. ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.)

503. Δελφίγγριφος

Ἄν ἓνα ζῶον χρῆσιμον. Μὲ ἀνθη συνενόησις. Πόλιν τῆς Νέας Ἑλλάδος μας. Ἐθῆς θὰ φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θαλασσοκρατείας Ἑλλάδος

504. Στοιχειόγγριφος

Εἶμαι ὁ, τι σαι καὶ σὺ. Καὶ καθένας ὁποῦ ζῆ. Μὲ μὲ καὶ ἀκόμη ἄλλο. Μ' ἓνα γράμμα... τί μεγάλο!—Θεὰ γίνω τόσο δά. Ἐνα πράγμα μὰ χαφιά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γαλήνης

505. Συλλαβόγγριφος

Τρία γράμματα κολλῶ, Μέγα Κράτος θεωρῶ. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Πόθου

506. Μωσαϊκὸν

Ἡ Ἄγκων, ἡ Αἰσαδάων, Τὸ Λονδίνον, ἡ Καντιὼν, Δίδου καὶ ἡ καθεμία. Γιά ἓνα Κράτος ἐπὶν Ἀσία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνενοῦς Ἰδανικοῦ

507. Τρίγωνον

- *** = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
*** = Ἀρχαῖος θεός.
*** = Χρονικὴ διαίρεσις.
** = Ἄνωτομία.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

508. Μαγικὴ Εἰκὼν ἀνεν Εἰκόνας

Ἡ μητέρα: — Κόστα, Διέ, Νίκο, γιατί δὲν πήρατε μαζί σας καὶ τὴν...; Τὰ παιδιὰ: — Ποιὰ; Ἡ μητέρα: — Μὰ σὰς τὴν εἶπα!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδόξου Νίκης

509—513. Μαγικὸν Γράμμα

Τὴν ἀνταλλαγὴν ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἀνεῦ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι πόσαι λέξεις:

ὄνος, κῆτος, πόνος, κύβος, Ἄλῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πουπουλένιας

514. Πουκίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς, πρώτης τῶν κάτωθι χρησιμοποιῶν λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν μέγαν ἄνδρα τῆς ἀρχαίας Ρώμης:

1, Νῆσος τοῦ Ἴονιου. 2, Κῆτος. 3, Πόλις τῆς Γερμανίας. 4, Μέγας στρατηγὸς τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν. 5, Ἀρχαῖος κοσμοκράτωρ. 6, Ζῶον χρῆσιμον διὰ τὸ δέρμα του.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἴρας τῶν Σπετσῶν

515. Φωνηεντόλιπον

* - χρῆτ - κλ - * - φστ - τ - χρ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐνδόξου Ἀερονάτου

516. Γρίφος

Ἰπὸ κράτησιν ὅσα τρῆσι!

Ἐστάλη ὑπὸ Παναγιώτου Χ. Ζαφειροπούλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 34-35

367. Ὑπερίων (ὑπερ, Ἴων).—368. Σιωπή (σι, ω, πι).—369. Σῆρος - αὐριός. —370. Ἴερον - Νέρον.

371. ΕΡΑΤΩ 372. ΙΣΠΑΝΙΑ (Ἰά-ΡΗΜΑ κωδός, ἌΣσος, Ἄλ-ΑΜΑ Πεις, Σαλαμίς, Ἄφ-ΤΑ γαΝιστάν, Σουηδία, Ω Ούραν!Α.)

373. Ἰούδας (ιοῦ, δάς.) —374. Λάτις-Γάτις. —375. Ἀηρ - Ἥρα. —376. Μάριος - Μαρία. —377. Ἡ οὐρά.—378. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.—379. Ὁ Ἀριστείδης ἐξωστρακισθῆ (ὦ Ἄριστῆ εἰς-ἔξ ὡς-τράκ εἰς θῆ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στιγμῶν λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτά 5 μόνον μὲ παχέα στοιχεία τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἐπιπλέον τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἴσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος ἔστω καὶ ἀπὸ μιαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στιγμῶν, υπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἀπλά. — Αἱ μὴ συνοδευόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελία δὲν δημοσιεῖονται.

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Απονέμεται ὁ Μεγαλόταυρος εἰς τοὺς ἀρχηγούς Ἑλληνικῆν Καρδιάν, Ἀναστηθεῖσαν Ἠπειρόν, τὸν πρωτοπουργόν Ἀδαμάντινον Χαριτήρα καὶ τὸν ὑπογόν τῶν Ναυτικῶν Ναντάκι τῆς Χαλκίδος, διὰ τὰς ἐξόχους ὑπηρεσίας των. Εἰς δὲ τοὺς Μαγνητικῶν Δάσος καὶ Στέφανο στή Γαλανή μας, ἡ Κρανὴ ταῖν τῶν Θριαμβευτῶν. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀήτητος Ἐξάνος

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Διορίζεται προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου ὁ Χρυσάετος. Ἀπονέμεται ἡ Κρανὴ ταῖν τῶν Θριαμβευτῶν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Ἀσυρμάτου Ἐθνικῶν Ἐργαζομέν. Ὁ Ὑπουργός Ναυτικά τῆς Χαλκίδος (ἸΓ, 429)

Demoiselle diplomée donne Cours de diction et de français aux jeunes filles à 10 francs par mois. Adresse L. C. Poste restante. (ἸΓ, 430)

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΠΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Πλατεία Ὀμονοίας Ὀδὸς Λόρου 8α Ὁραὶ ἐπισκέψεων 10—12 καὶ 3—5

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893) Τόμοι 11 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτ. καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτ. Τόμοι 7 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος. (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιοδοῦ 2ος, 3ος, 4ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηρητήθησαν.) ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912 Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἀδετος φρ. 3 — Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσόδ. 6,50 Διὰ τὸ Ἐξωτ. » 4, — » 7, — Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκάστος τιμᾶται ἐλευθερος ταχυδρ. τελών: Ἀδετος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ. 10. Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1912, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἀδετος φρ. 8 — Χρυσόδετος φρ. 10.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893) Τόμοι 11 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ. 1,10 διὰ τὸ Ἐσωτ. καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἐξωτ. Τόμοι 7 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος. (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιοδοῦ 2ος, 3ος, 4ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηρητήθησαν.) ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912 Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἀδετος φρ. 3 — Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσόδ. 6,50 Διὰ τὸ Ἐξωτ. » 4, — » 7, — Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκάστος τιμᾶται ἐλευθερος ταχυδρ. τελών: Ἀδετος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ. 10. Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1912, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἀδετος φρ. 8 — Χρυσόδετος φρ. 10.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνετιμώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχικοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription rates and publication info. Includes columns for 'ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ' (Subscription Rates) and 'ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ' (Published on Saturdays). Rates are listed for 'Ἐσωτερικῶς' (Domestic) and 'Ἐξωτερικῶς' (Foreign) for both 'Ἐτήσια' (Annual) and 'Τρίμηνος' (Quarterly) periods.

Ἐμένα κυνηγοῦν καὶ διευθύνονται στό Παρίσι... (Σελ. 374, στ. γ')

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Συγχρόνως ἡ θυρίς τῆς ἀμάξης ἀνοίγετα καὶ δύο ταξειδιῶται ἐκπηδοῦν, ἐρωτῶντες τί συμβαίνει. Ὁ Πορτυμπέφ ἀνέλαβε νὰ τοῖς τὸ ἐξηγήσῃ. Ἐβαλε τὸν φίλον του νὰ κρατῆ ἄλογα καὶ ἀμαξηλάτην, καὶ αὐτὸς προχωρήσας, εἶπε σταθερῶς: — Κύριοι, ἡσυχάσατε... δὲν θὰ σὰς κάμωμε κανένα κακό. — Ἄ, λαμπρά! ἀνέκραξεν ὁ ἓνας ταξειδιώτης, βγάξων ἀπὸ τὴν τσέπην του τὸ βαλάντιόν του ἰδοὺ τὰ χρήματά μου, ἀλλὰ μὴ μὰς σκοτώσῃτε. Ὁ Πορτυμπέφ ἀπώθησεν μ' εὐγενικὸν κίνημα τὸ προσφερόμενον βαλάντιον κ' ἐξηκολούθησεν: — Κύριοι, κάνετε λάθος ἐμεῖς δὲν εἶμαστε λησταί. — Τί εἶσθε λοιπὸν; — Τιμίσι ἀνθρώποι. — Ποῦ σταματοῦν ἡμάξια τὴν νύκτα; — Ναι, ἀλλὰ χωρὶς κανένα κακό σκοπό. — Μὰ τότε λοιπὸν τί θέλετε; ὑπέλαβεν ὁ δεύτερος ταξειδιώτης, ὁ ὅποιος

ἐφαίνεται ὀλιγώτερον δειλὸς ἀπὸ τὸν πρῶτον καὶ ἦτον ἔτοιμος νὰ τραβήξῃ πιστόλι. Ἄλλ' ὁ Πορτυμπέφ, μαντεύσας τὰς διαθέσεις του, τοῦ ἄρπαξεν ἀμέσως τὸ χεῖρ καὶ τοῦ τὸ ἐσπίξε τόσο δυνατὰ, ὥστε ὁ δυστυχὴς οὕρλιασεν ἀπὸ τὸν πόνον. — Κύριοι, εἶπε κατόπιν, βγάξων εὐγενέστατα τὸ καπέλλο του ὡς ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἶμαστε τίμισι ἀνθρώποι (*). Μὰς πιστεύετε; — Σὰς πιστεύομεν! ἀπεκρίθησαν οἱ ταξειδιῶται, βλέποντες πλέον ὅτι κάθε ἀντιλογία ἦτο ματαία. — Πολὺ καλά, ὑπέλαβεν ὁ τρομερὸς ἀχθοφόρος τότε μπορούμε νὰ συνεννοηθῶμε. Δὲν σὰς γυροῦμε καὶ μεγάλα πράγματα. Πρόκειται ἀπλῶστα νὰ μὰς δανείσετε τὸ ἀμάξι σας καὶ τὰλόγα σας γιὰ πρεῖς ἡμέρες. Κατόπιν, σὰς δίνουμε τὸ λόγο μας σάν τίμισι ἀνθρώποι, ὅτι θὰ σὰς τὰ ἐπιστρέψωμε. Σύμφωνοι; Οἱ δύο ταξειδιῶται ἐκυτιάχθησαν ἀποροῦντες. Ἦσαν δύο εἰρηνικοὶ ἔμποροι, οἱ ὅποιοι κάθε ἄλλο θὰ ἐπροτιμοῦσαν παρὰ νὰ στήσουν καυγάν με τοὺς κολοσσὺς ἐκείνους, τῶν ὁποίων εἶχον ἤδη γνωρίση καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν

τόλμην. Ὅθεν, ἀφοῦ συνεννοήθησαν ἰδιαίτερος καὶ συντόμως, ὁ χονδρότερος ἀπὸ τοὺς δύο εἶπεν: — Ἀλήθεια, θέλετε τὸ ἀμάξι μας; Γιατὶ δὲν προτιμᾶτε καλλίτερα τὰ χρήματά μας;.. Τί θὰ γίνωμε μὰς χωρὶς ἀμάξι; πὼς θὰ ἐξακολούθωμε τὸ ταξειδί μας; Ὁ Πορτυμπέφ, με τὴν ἴδιαν πάντοτε εὐγένειαν, ἀπεκρίθη: — Μόλις ἀπέχετε μιά λεύγα ἀπὸ τὸ Σαραντῶ, ὅπου θὰ μπορούσατε νὰ βρῆτε, εἰτε ξενοδοχεῖο γιὰ νὰ διανυκτερεύσετε, εἰτε ἀμάξι γιὰ νὰ ἐξακολουθήσατε τὸ ταξειδί σας. Χρήματα ἔχετε. Βλέπετε λοιπὸν, ὅτι μπορούσατε νὰ μὰς κάμετε τὴν χάρι, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῆτε καὶ πολὺ. Τί νὰποκρηθοῦν εἰς τὸν ληστήν αὐτόν, ποῦ ὠμιλοῦσε με τόσην εὐγένειαν;... Οἱ δύο ἔμποροι ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν καὶ νὰ ὑποκύβουν προθύμως. Ἠρχισαν λοιπὸν νὰ λύνουν τὰ πράγματά των, ποῦ τὰ εἶχαν δεμένα εἰς τὸ ὄπισθεν τῆς ἀμάξης. Εὐγενῶς ὁ Πορτυμπέφ, καὶ ἐλονέν ἐπιβλέ-

Οἱ ἀχθοφόροι ἐσκέπτοντο ἤδη νὰ παραδίδωσιν τὴν θύραν... (Σελ. 382, στ. γ')